

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE URMĂRIRE PENALĂ ȘI CRIMINALISTICĂ
Nr. 644/P/2010

Operator de date personale – nr. 3883

Verificat
sub aspectul legalității și temeiniciei
conform art. 264 alin.3 C.p.p.
Procuror Șef Secție ,
Marius Iacob

RECHIZITORIU

14 martie 2011

REMUS BUDĂI, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică.

Examinând materialul de urmărire penală din dosarul privindu-l pe învinuitul AVRAM GHEORGHE- în vârstă de 41 de ani, cercetat sub aspectul infracțiunilor de omor calificat prev. de art. 174-175 lit. h Cod penal și viol prev. de art. 197 alin. 1 din Cod penal, în prezent arestat preventiv în altă cauză,

EXPUN:

Realizarea actului de justiție se face printr-un complex de activități care pot fi influențate de o serie de factori, unii obiectivi, ținând de cadrul legislativ existent sau progresele științei, alții subiectivi, ținând de pregătirea profesională, experiența, moralitatea și loialitatea celor care participă la înlăptuirea acestuia. Uneori, din păcate, acțiunea inadecvată a unuia sau a ambilor factori, ca în orice activitate umană, poate conduce și la erori. Când se produce o eroare judiciară, statul (prin organele judiciare) și societatea în ansamblu au obligația să o constate, să o recunoască și să îi îndrepte, prin toate remediile posibile, consecințele produse.

Condamnarea lui Țundrea Ilie Marcel pentru omorul săvârșit în data de 16.06.1992 asupra victimei Gherasie Mioara reprezintă cea mai mare eroare judiciară din istoria justiției române.

A mai existat un alt caz de mare eroare judiciară, cazul „Anca”, situație în care Samoilescu Gheorghe a fost condamnat în legătură cu uciderea, în anul 1977, a numitei Broscățean Anca Rodica. Există însă două diferențe esențiale între cele două cazuri. Astfel, condamnarea lui Samoilescu Gheorghe s-a produs anterior anului 1989, în condițiile existenței statului totalitar și, pe de altă parte, Țundrea Ilie Marcel a executat 12 ani de închisoare, comparativ cu Samoilescu Gheorghe care a executat 4 ani de închisoare.

1. Situația de fapt

1.1. Descrierea probatoriului

În data de 16.06.1992, în jurul orelor 13,00, victima Gherasie Mioara (în vârstă de 14 ani) a plecat din locuința sa, aflată în localitatea Pojogeni, județul Gorj pentru a spăla rufe la confluența pârâului Valea Rea cu pârâul Tărățel. Victima a procedat la spălarea rufelor sub podul sătesc construit peste cele două pârâuri.

În timp ce spăla, pe pod a trecut fratele victimei, Gherasie Cristinel, care a intrat în discuții cu aceasta. Din direcția opusă a sosit și învinuitul Avram Gheorghe care a început să discute cu martorul Gherasie Cristinel și ulterior, la solicitarea acestuia, a aruncat victimei de pe pod un săpun pe care îl avea într-o plasă, fiind primit de la serviciu.

Gherasie Cristinel și Avram Gheorghe au fost ultimele persoane care au văzut-o pe victimă în viață. Cadavrul acesteia a fost descoperit în data de 18.06.1992 în albia râului Valea Rea, la circa o sută de metri de locul unde fusese văzută ultima dată.

În urma efectuării autopsiei a fost întocmit raportul de constatare medico-legală cu nr. 981/1992 al Laboratorului de Medicină Legală al Județului Gorj, fiind formulate următoarele concluzii:

1. Moartea numitei Gherasie Mioara a fost violentă.
2. Ea a fost cauzată de o asfixie mecanică prin sufocarea căilor respiratorii superioare cu corpi străini (pietre de râu).

3. Celelalte leziuni au putut fi produse prin lovire cu corp dur și prin comprimare (ruptură de ficat).

4. Din deflorarea recentă precum și rezultatul frontiurilor vaginale rezultă că actul sexual a avut loc înaintea uciderii.

5. Moartea poate data din data de 16.06.1992.

Spiciuim din raportul de autopsie: „Cadavrul este al unei persoane de sex femeiesc în vârstă de 14 ani cu țesutul musculo-adipos normal reprezentat. Semnele morții reale: lividități de culoare roșu-violacee dispuse pe părțile dorsale ale corpului, stadiul de imbibiție; rigiditate generalizată; semne de exteriorizare a putrefacție nu se constată.

Semne de violență:

- echimoză periorbitală și pe ambele pleoape ale ochiului drept de 14/4 cm, tumefiate, cu închiderea fantei palpebrale; pe pleoapa superioară ochi drept plagă contuză de 1 cm.

- echimoză periorbitală și pe ambele pleoape ale ochiului stâng de 4/4 cm, tumefiată cu închiderea feței palpebrale.

- pe pleoapa superioară a ochiului stâng plagă contuză de un centimetru;

- pe fața internă a buzei superioare, echimoză roșie-violacee de 3/2cm tumefiată;

- pe fața internă a buzei inferioare, echimoză roșie-violacee de 3/2cm tumefiată;

- pe fața externă a buzei superioare, echimoză roșie-violacee de 4/2 cm;

- pe fața externă dreaptă a gâtului, 2 echimoze roșii-violacee de 2/1 cm fiecare;

- pe fața antero-externă a hemitoracelui drept, zonă exfoliată de 6/6 cm acoperită cu crustă hematică;

- în regiunea lombosacrată, zonă echimotică roșu-violacee de 30/20 cm;

- pe fața posterioară a hemitoracelui stâng, excoriații de unghi drept cu laturile de 4/0,2 cm fiecare;

- pe fața anterioară a limbii, echimoză roșie-violacee de 3/2 cm;

La examenul intern s-au constatat, printre altele:

- în regiunea parietală, infiltrat sanguin de 2/2 cm;

- în cavitatea bucală, o piatră de râu de 6/4/2 cm;

- faringele conține o piatră de râu de 7/5/3 cm;

- în laringe, o piatră de râu de 6/3,5/2 cm;

- pe peretele osos și muscular, linia paravertebrală dreapta a toracelui, fractura coastei VIII;
- ficatul, pe fața posterioară a lobului mare, trei rupturi de 16/2/3 cm;
- himenul inelar de 5-6 mm prezintă o ruptură completă sângerândă tumefiată la nivelul orei 5 pe cadranul convențional”.

S-a mai constatat că sângele recoltat de la cadavru aparține grupei AII și că victima nu consumase băuturi alcoolice.

*

În urma cercetărilor efectuate de Procuratura Județeană Gorj și Inspectoratul de Poliție Gorj, prin rechizitoriul cu nr. 400/P/1992, emis în data de 09.11.1992, a fost trimis în judecată Țundrea Ilie Marcel, pentru săvârșirea infracțiunilor de omor calificat prev. de art. 174-175 lit. h C.p. și viol prev. de art. 197 al. 1 C.p., cu aplic art. 33,34 din C.p.

Ca stare de fapt, s-a reținut că în data de 16.06.1992, Țundrea Ilie Marcel s-a întâlnit cu victima Gherasie Mioara în zona pârâului Valea Rea, sat Pojogeni, a imobilizat-o, a obligat-o să se deplaseze în amonte 10-12 metri și, pe malul apei, la adăpostul vegetației abundente, a întreținut cu aceasta raport sexual. Pentru ca victima să nu țipe, Țundrea Ilie Marcel i-a umplut gura cu pietre, obturându-i căile respiratorii, la scurt timp intervenind decesul victimei. În aceste circumstanțe a fost surprins de către martora Negrea Elena, venită și ea cu rufele la râu, martora indicând că a văzut victima pe jumătate dezbrăcată și pe autor îmbrăcat stând lângă aceasta.

Cauza a fost trimisă în vederea judecării Tribunalului Gorj. Prin Sentința penală cu nr. 17 din 17.05.1993 a Tribunalului Gorj, Țundrea Ilie Marcel fost condamnat la pedepse de 7 ani pentru viol (art. 197 al. 1 C.p.) și 20 de ani pentru omor calificat (art. 174-175 lit. h C.p.), urmând să execute, în final, pedeapsa de 20 de ani de închisoare, la care s-a adăugat un spor de 5 ani, în total 25 de ani de închisoare. Instanța a reținut că dinamica faptelor rezultate din ansamblul probator este următoarea: „Inculpatul a premeditat violul sub presiunea unei obsesii sexuale. Sesizând că victima se va deplasa pentru limpezirea rufelor într-un loc izolat de sat, în ascuns, folosind poteca de picior de pe malul pârului Valea Fântâni, a

trecut de confluența acestuia cu pârâul Târâțel și a ajuns apoi în locul ascuns din matca pârâului Valea Rea. După ce victima a început limpezirea rufelor, inculpatul a ademenit-o spre acel loc sub vreun pretext oarecare. Victima nu a încercat nicio temere deoarece inculpatul era vecin iar lipsa sa de experiență în cunoașterea oamenilor a determinat-o să plece în cursul apei în sus către inculpat. Victima purta în mână câteva rufe care i-au scăpat în momentul în care inculpatul, prin surprindere, a atacat-o și a doborât-o. Acele rufe au fost văzute în apă de către martora Negrea Elena și recuperate de fratele victimei, martorul Gherasie Cristinel. Agresiunea a fost dură. Ca urmare a trântirii pe pietre, victima a suferit fractura coastei VII paravertebral dreapta. Concomitent, victima a suferit și ruperea prin compresiune a ficatului, această leziune putând fi explicată prin amplasarea genunchiului inculpatului în această zonă pentru imobilizarea victimei. Probabil victima și-a pierdut cunoștința, timp în care a fost dezbrăcată și violată. Victima a fost ucisă prin introducerea în cavitatea bucală a unor pietre din râu care împinse de inculpat au blocat căile superioare respiratorii. Modul în care inculpatul a început realizarea actului de viol și modalitatea în care a realizat sufocarea victimei, denotă intenția directă de omor. Oricum, inculpatul nu putea lăsa victima în viață, pentru că aceasta îl cunoștea”.

În legătură cu pedeapsa aplicată instanța face următoarea remarcă: „Vor fi aplicate pedepse maxime și sporul maxim pentru concursul de infracțiuni. Nu există nicio împrejurare de natură să inducă instanței clemență, pentru coborârea nivelului pedepsei sub nivelul prevăzut de lege”.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel Țundrea Ilie Marcel, care a susținut că nu este el autorul infracțiunii. Apelul a fost soluționat de Curtea de Apel Craiova care a emis decizia penală cu nr. 85 din 07.04.1997 (dosar nr. 574/1994). Instanța a decis că sunt neîntemeiate criticile formulate în motivele de apel: „Se constată că pe baza unei situații de fapt care corespunde adevărului, prima instanță a încadrat corespunzător faptele inculpatului în infracțiunile de viol prev. de art. 197 al.1 C.p. și omor calificat prev. de art. 174-175 lit. h C.p., pentru care a stabilit pedepse legale și temeinice, care reflectă atât gradul de pericol social deosebit de ridicat al infracțiunilor săvârșite cât și datele ce caracterizează persoana făptuitorului”. În consecință, a fost respins apelul declarat de Țundrea Ilie Marcel.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs Țundrea Ilie Marcel care a susținut, ca și la instanța de fond, că nu este el autorul infracțiunii. Recursul a fost soluționat de Secția penală a Curții Supreme de Justiție prin Decizia cu nr. 2729 din 27.11.1997 (dosarul nr. 1267/1997). Instanța a reținut că „toate probele analizate conduc la concluzia că inculpatul este autorul săvârșirii infracțiunilor de viol și omor calificat a căror victimă a fost Gherasie Mioara, el acționând cu intenție directă, prevăzând și urmărind moartea minorei”. În consecință, recursul a fost respins iar sentința penală pronunțată de Tribunalul Gorj a rămas definitivă.

*
În timpul executării pedepsei, Țundrea Ilie Marcel a criticat hotărârea rămasă definitivă prin intermediul căilor extraordinare de atac, nenumăratele cereri de revizuire fiindu-i respinse în mod regulat.

Totuși, prin referatul cu nr. 6499/VII-1/2003 întocmit de Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj în data de 30.04.2004 au fost formulate concluzii de admitere a cererilor de revizuire prin prisma dispozițiilor prevăzute de art. 394 lit. a și b din Codul de procedură penală.

În susținerea propunerii formulate prin referat s-a arătat faptul că, în cursul actelor de cercetare realizate în temeiul art. 399 din Codul de procedură penală de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj, a fost efectuată o expertiză genetică (nr. A15/12562/2003) de către Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”, ale cărei concluzii, pornind de la analiza ADN a materialului celular de pe tampoanele cu secreție vaginală recoltate de la victimă, au pus în evidență două profile genetice - al victimei și al agresorului. Din împrejurarea că niciunul dintre profilele genetice astfel stabilite nu aparține lui Țundrea Ilie Marcel, s-a stabilit că posibilitatea ca acesta să fi contribuit cu genotipurile sale la realizarea mixturii de profiluri ADN prezentă în secreția vaginală a victimei este nulă. În acest raport de expertiză genetică au fost formulate următoarele concluzii: „Analiza ADN a materialului celular de pe tampoanele cu secreție vaginală rezultate de la victima Gherasie Mioara a evidențiat prezența a două profile ADN, unul aparținând victimei și celălalt agresorului. Niciunul din cele două profile ADN stabilite prin analiza materialului biologic prelevat din vaginul victimei Gherasie Mioara nu

corespunde profilului ADN al inculpatului Țundrea Ilie Marcel. Probabilitatea ca Țundrea Ilie Marcel să fi contribuit cu genotipurile sale la realizarea mixturii de profiluri ADN prezente în secreția vaginală a victimei Gherasie Mioara este de 0 %. Probabilitatea ca profilul ADN al lui Țundrea Ilie Marcel să fie identic cu cel al unui bărbat din populația generală este de ordinul la 10^{-12} .”

Totodată s-a indicat faptul că martora Negrea Elena – martora care susținea că l-a văzut pe Țundrea Ilie Marcel în data și locul respectiv, aplecat asupra victimei, a săvârșit infracțiunea de mărturie mincinoasă.

Cererea de revizuire și referatul procurorului întocmit în baza art. 399 din Codul de procedură penală au fost trimise Tribunalului Gorj. Prin încheierea din 04.05.2004, în dosarul cu nr. 1062/2004, Tribunalul Gorj a admis în principiu cererea de revizuire, trecând la rejudecarea cauzei.

Prin încheierea cu nr. 3010 din 02.06.2004 (dosar nr. 2854/2004) Înalta Curte de Casație și Justiție a admis cererea de strămutare formulată de către Țundrea Ilie Marcel, trimițând cauza având ca obiect revizuirea la Tribunalul Brașov, cu menținerea actelor efectuate până la acel moment de către instanța investită.

Prin sentința penală nr. 507/S din 17.09.2004 (dosarul cu nr. 1583/2004), Tribunalul Brașov, în temeiul art. 406 al. 1 din Codul de procedură penală cu aplic. art. 394 al. 1 lit. a din Codul de procedură penală, a admis cererea de revizuire formulată de condamnatul Țundrea Ilie Marcel, a anulat sentința penală cu nr. 17 din 18.05.1993 a Tribunalului Gorj, rămasă definitivă prin Decizia penală cu nr. 2729 din 27.11.1997 a Curții Supreme de Justiție, și a dispus, în baza art. 11 pct. 2 lit. a din Codul de procedură penală cu aplic. art. 10 lit. c din Codul de procedură penală, sub aspectul săv. infracțiunilor de viol prev de art. 197 alin. 1 C.p. cu aplic. art. 13 C.p. și omor calificat prev de art. 174-175 lit. h C.p. cu aplic art. 13 C.p., achitarea lui Țundrea Ilie Marcel. Pe lângă aspectele care țineau de expertiza genetică efectuată în cauză și declarațiile contradictorii și necorespunzătoare adevărului ale martorei Negrea Elena, instanța a reținut și un aspect foarte interesant în legătură cu persoana condamnatului Țundrea Ilie Marcel, care vizează (punctul 4 pagina 26 din hotărâre): „atitudinea condamnatului Țundrea Ilie Marcel, care se conturează pe două planuri distincte dar la fel de importante ce țin, pe de o parte, de consecvența sa procesuală – materializată nu doar prin afirmarea permanentă a nevinovăției dar și de explicațiile concrete,

pertinente și constante oferite relativ la fatidica zi de 16.06.1992 – și, pe de altă parte de insistența deosebită cu care acest condamnat, încă din faza incipientă a procesului penal și până în momentul de față, când a insistat pentru exhumarea victimei, a solicitat administrarea unor probe științifice – prin analize de sânge, spermă etc; or, este puțin probabil ca o persoană vinovată de o încălcare extrem de gravă a legii penale, din punct de vedere subiectiv, să adopte o astfel de atitudine neechivocă și fermă”. De asemenea, instanța face o referire extrem de interesantă și cu privire la actualmente învinuitul Avram Gheorghe (punctul 5 pagina 27 din hotărâre), vizând „faptul că, pe de o parte, au mai fost săvârșite și alte infracțiuni de omor, - pe raza restrânsă a comunei Pojogeni sau în zonele limitrofe – chiar după arestarea lui Țundrea Ilie Marcel iar, pe de altă parte, la locul săvârșirii faptelor pentru care a fost condamnat acesta, în ziua și în perioada de timp în care s-au comis infracțiunile (în jurul orei 14,00) s-a aflat și numitul Avram Gheorghe (...), care la acel moment (16.06.1992) era recidivist și în prezent execută o pedeapsă privativă de libertate pentru săvârșirea altei infracțiuni deosebit de grave”.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov care a criticat soluția pentru netemeinicie, deoarece Tribunalul Brașov a întreprins o cercetare judecătorească incompletă. În apel s-a dispus efectuarea unei noi expertize la Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”. Raportul de expertiză nr. A15/1260/02.09.2005 întocmit în cauză a constatat că microurele de pe tamponul cu secreție vaginală au evidențiat un amestec de produse biologice (spermă și celule epiteliale vaginale) ce provine de la minimum doi indivizi, dintre care cel puțin unul este de sex masculin, iar caracterele genetice din profilul ADN autozomal de referință a numitului Țundrea Ilie Marcel nu se regăsesc în profilul fracției spermatică, astfel că microurele de spermă de pe tamponul cu secreții vaginale nu provin de la numitul Țundrea Ilie Marcel. Potrivit expertizei, capacitatea discriminatorie a unui profil cromozomial Y obținut prin genotiparea a 16 markeri de tip STR-Y este estimată statistic la peste 99,99 % în literatura științifică de specialitate, respectivul profil cromozomial Y putând fiind regăsit practic doar la rudele pe line masculină ale persoanei investigate. În concluziile raportului s-a arătat că între profilul ADN evidențiat în fracția celulară spermatică al tamponului cu secreții vaginale, corespunzător agresorului, și profilului

ADN de referință al numitului Țundrea Ilie Marcel există o serie de necorespondențe atât la nivelul locilor autozomali cât și la nivelul locilor specifici cromozomului Y și că microurmele de spermă de pe tamponul cu secreții vaginale nu provin de la numitul Țundrea Ilie Marcel. Totodată, profilul ADN corespunzător victimei evidențiat din fracția celulară epitelială a tamponului cu secreții vaginale poate aparține defunctei Gherasie Mioara, întrucât probabilitatea de înrudire în cadrul relației tată-fică cu numitul Gherasie Marin este estimată statistic la 99,99 %. Curtea de Apel Brașov a respins apelul declarat de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov prin Decizia penală nr. 278/Ap din 07.09.2005 în dosarul cu nr. 1559/P/Ap/2004.

În cauză, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov a declarat recurs. În concluziile scrise s-a arătat că soluțiile pronunțate în cauză sunt vădit nelegale și esențial netemeinice privind achitarea inculpatului pentru săvârșirea celor două infracțiuni și atrag după sine casarea acestora cu trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond. În recurs a fost depusă de către parchet și o declarație a numitului Olaru Ion, luată de procurorul Diaconescu Ion, care arăta că ar cunoaște împrejurări legate de modul în care a fost comis omorul asupra victimei Gherasie Mioara.

Înalta Curte de Casație și Justiție, prin decizia penală cu nr. 2137 din 03.04.2006 (în dosarul cu nr. 23290/1/2005), a admis recursul declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, a casat decizia cu nr. 278 din 07.09.2005 a Curții de Apel Brașov precum și sentința penală cu nr. 507 din 17.09.2004 a Tribunalului Brașov, numai în ceea ce privește infracțiunea de omor calificat prev. de art. 174-175 lit. h C.p. cu aplic. art. 13 din C.p. Cauza a fost trimisă spre rejudecare, în aceste limite, la Tribunalul Brașov. În consecință, prin decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție, Țundrea Ilie Marcel a fost achitat în mod definitiv pentru săvârșirea infracțiunii de viol, urmând ca pentru infracțiunea de omor să se producă rejudecarea ei de către Tribunalul Brașov.

Prin Sentința penală nr. 509/S din 10.10.2007 a Tribunalului Brașov (dosar nr. 7/62/2007) s-a dispus achitarea în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. c din C.p.p. a revizuentului Țundrea Ilie Marcel pentru săvârșirea infracțiunii de omor calificat prev. de art. 174-175 lit. h C.p. În motivarea achitării instanța a reținut, printre altele:” În altă ordine de idei, nu se poate reține că inculpatul, nefiind în

stare de ebrietate sau sub influența altor substanțe care să-i altereze discernământul, a comis cu sânge rece, fără nicio motivație, un omor împotriva unei minore pe care o cunoștea de ani de zile, fiind de vârstă apropiată cu fiica sa, a șters urmele omorului, ascunzând cadavrul în râu și acoperindu-l cu crengi tăiate, după care s-a comportat perfect normal, s-a îmbrăcat cu hainele pe care le purtase de dimineață și s-a deplasat spre Târgu Jiu, petrecându-și după-amiaza împreună cu persoane întâlnite întâmplător, afișând o atitudine calmă și ne reprezentând nici un fel de urmă de violență pe față sau pe corp. Este evident, din analiza cauzei decesului minorei, că acesta s-a produs aproape simultan cu săvârșirea infracțiunii de viol, minorei fiindu-i obturate căile respiratorii prin introducerea unor pietre de râu în gură tocmai pentru a nu striga, alertând astfel posibii trecători (...). Intenția săvârșirii infracțiunii de omor trebuie analizată în relație cu noțiunile de scop și mobil iar imposibilitatea identificării și reținerii unui impuls intern al actului de conduită sau a unei cauze care să determine un astfel de impuls, plasează comiterea faptei de către inculpat în domeniul lipsei de credibilitate”.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov care a criticat soluția pentru nelegalitate în ceea ce privește achitarea revizuentului pentru infracțiunea de omor calificat și a solicitat încetarea procesului penal în raport de decesul revizuentului, potrivit art. 10 lit. g din C.p.p., întrucât Țundrea Ilie Marcel între timp decedase. Prin decizia nr. 50/Ap/25.06.2009, în dosarul cu nr. 7/62/2007, Curtea de Apel Brașov a dispus respingerea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov menținând Sentința penală nr. 509 din 10.10.2007 a Tribunalului Brașov. Deși Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov a declarat recurs în cauză, acest recurs nu a fost însușit de procurorii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. La termenul din 18.11.2009, la Înalta Curte de Casație și Justiție, procurorul de ședință a arătat că înțelege să retragă recursul declarat în cauză. În acest sens, a fost pronunțată Decizia cu nr. 3824 din 18.11.2009 (dosarul nr. 7/62/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție) prin care s-a luat act de retragerea recursului declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov. În concluzie, de la această dată Țundrea Ilie Marcel a fost achitat definitiv și în legătură cu săvârșirea infracțiunii de omor calificat.

În continuare, redăm un pasaj foarte important din Decizia cu nr. 50/Ap din 25.06.2009 a Curții de Apel Brașov referitor la corelația existentă între infracțiunea de viol și cea de omor săvârșite asupra victimei Gherasie Mioara, cu precizarea că această hotărâre, în prezent are autoritate de lucru judecat inclusiv cu privire la aspectele de fapt reținute: „În speță, agresorul a acționat cu intenția de a viola victima, ceea ce s-a și întâmplat, după care, pentru a ascunde săvârșirea infracțiunii de viol, a ucis-o. Prin urmare, scopul săvârșirii omorului a fost acela de a ascunde comiterea infracțiunii de viol. Deși noțiunea de mobil nu este utilizată de Codul penal în vigoare, după cum nu a fost utilizată nici în codurile anterioare, doctrina a abordat științific problema mobil/scop în cadrul analizei laturii subiective a infracțiunii. În acest sens, s-a susținut că scopul, mobilul sau motivele infracțiunii nu trebuie confundate cu intenția, aceasta fiind voința de a comite infracțiunea pe care dorește să o comită autorul, pe când mobilul sau scopul este cauza pentru care dorește acel lucru, rezultatul la care tinde să ajungă. Prin urmare, scopul este apreciat ca o varietate distinctă în cadrul mobilului, adică mobilul depărtat pe care îl dorește autorul. Așa fiind, mobilul este considerat cauza internă a actului de conduită, impulsul intern al acestuia, aceea dorință, tendință, pasiune, sentiment care a făcut să se nască în mintea făptuitorului ideea săvârșirii infracțiunii, orientată în vederea satisfacerii acestora, motiv pentru care mai e denumit și cauza internă a actului de conduită. În ceea ce privește scopul, acesta este definit ca fiind finalitatea urmărită prin săvârșirea faptei ce constituie elementul material al infracțiunii, obiectivul propus și reprezentat de făptuitor ca rezultat al acțiunii sau inacțiunii sale. În cazul infracțiunilor de violență, cum este și cea analizată, sunt implicate sentimentul de răzbunare, înclinații spre brutalitate, spre cruzime, obsesii sexuale bazate pe violență și, din acest motiv, nu interesează mobilul sau scopul urmărit de făptuitor sub aspectul existenței infracțiunii, dar acesta trebuie să existe, pentru că în caz contrar nu ar mai comite infracțiunea. În speță, câtă vreme revizuietul Țundrea nu a comis infracțiunea de viol asupra victimei, nu avea nicio motivație pentru a-i suprima viața, omorul fiind consecința violului, a necesității pentru autor de a ascunde săvârșirea acestei infracțiuni, astfel încât nu se poate susține că acesta a comis un omor pentru a ascunde o infracțiune comisă de o altă persoană, ceea ce ar fi absurd.”

*

După rămânerea definitivă a hotărârii de achitare pronunțată în privința lui Țundrea Ilie Marcel, inclusiv în legătură cu săvârșirea infracțiunii de omor calificat, dosarul a rămas cu autorul nedescoperit, întrucât achitățile vizau faptul că infracțiunea nu a fost săvârșită de persoana condamnată inițial (art. 10 lit. c din C.p.p.), competența continuării cercetărilor aparținând Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj.

Prin rezoluția cu nr. 236/C2/2010 din 10.06.2010 a Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție s-a dispus, în temeiul art. 209 al. 4¹ din C.p.p., preluarea cauzei de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj în vederea efectuării urmăririi penale și soluționării de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

*

În data de 15.06.2010 a fost începută urmărirea penală „in rem” sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de omor calificat, prev. de art. 174-175 lit. i din C.p. și viol prev. de art. 197 alin. 1 C.p., victimă fiind Gherasie Mioara.

După începerea urmăririi penale „in rem” (în data de 15.06.2010), având în vedere faptul că existau suficiente indicii că autorul infracțiunii săvârșite asupra victimei Gherasie Mioara putea fi Avram Gheorghe, a fost dispusă o constatare tehnico-științifică genetică de comparare a profilului genetic al lui Avram Gheorghe cu profilul genetic al persoanei necunoscute de sex masculin căreia îi aparțin urmele de spermă de pe tamponul vaginal ridicat de la victima Gherasie Mioara, așa cum a rezultat din efectuarea rapoartelor de expertiză medico-legală cu nr. A15/12562/2003 (primul din data de 26.03.2004 iar al doilea din data de 02.09.2005) ale Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici”. Constatarea a fost efectuată de către specialiști din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, Institutul de Criminalistică - Serviciul de Biocriminalistică, fiind puse la dispoziția specialiștilor copiile celor două rapoarte de expertiză susmenționate. Facem precizarea că profilul genetic al numitului Avram Gheorghe exista în sistemul național de date genetice judiciare, având în vedere că acesta fusese liberat condiționat în data de 21.07.2009 prin sentința penală 1382/2009 a

Judecătoria Târgu Jiu, după ce executase o parte din pedeapsa aplicată pentru omorul săvârșit în anul 1995 asupra lui Călescu Mircea.

Specialiștii din cadrul Institutului de Criminalistică - Serviciul de Biocriminalistică, din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române au formulat prin întocmirea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 349340 din 13.07.2010 următoarele concluzii:

„În urma comparării profilului genetic al probei biologice de referință recoltate de la numitul Avram Gheorghe (CNP .....) existent în Sistemul Național de Date Genetice Judiciare cu rezultatele obținute în urma genotipării secreției vaginale recoltate de la victima Gherasie Mioara – rapoarte de expertiză medico-legală genetică nr. A15/12562/2003 (din 26.03.2004 și 02.09.2005) s-au evidențiat următoarele:

1. Profilul genetic al probei biologice de referință recoltate de la numitul Avram Gheorghe este inclus la markerii genetici corespunzători, în amestecul de profiluri genetice obținut în urma genotipării materialului biologic din tamponul vaginal notat cu J58TV, prezentat în tabelul atașat raportului de expertiză medico-legală genetică nr. A15/12562/03 din 26.03.2004.

În urma calculelor biostatistice rezultă că numitul Avram Gheorghe are de 1.366.120.218 ori mai multe șanse să fie participant la formarea acestui amestec, decât o altă persoană necunoscută din populație. Aceasta demonstrează că o altă persoană din populația caucaziană care să-l substituie pe numitul Avram Gheorghe din acest amestec ar putea fi regăsită la un număr mai mare de 1.366.120.218 indivizi neînruțiți genetic.

2. Profilul genetic al probei biologice de referință recoltate de la numitul Avram Gheorghe (CNP ....) existent în sistemul național de date genetice judiciare nu este identic pentru markerii genetici D7S820 și CSF1PO cu profilul genetic al persoanei necunoscute de sex masculin obținut din fracția spermatică a tamponului vaginal, notată cu AE83S, prezentată în tabelul anexat raportului de expertiză medico-legală genetică, nr. A15/12562/03 din 02.09.2005, existând posibilitatea unei inadvertențe între profilul genetic obținut în electroforegrame și tabelul pus la dispoziție.

3. Profilul genetic al probei biologice de referință recoltate de la numitul Avram Gheorghe este inclus, pentru markerii genetici corespunzători în amestecuri de

profiluri genetice obținut în urma genotipării materialului biologic din tamponul vaginal notat cu J58PVS, prezentat în tabelul atașat raportului de expertiză medico-legală genetică cu nr. A15/12562/03 din 02.09.2005

În urma calculelor biostatistice rezultă că numitul Avram Gheorghe are de 78.125.000 ori mai multe șanse să fie participant la formarea acestui amestec, decât o altă persoană necunoscută din populație. Aceasta demonstrează că o altă persoană din populația caucaziană care să-l substituie pe numitul Avram Gheorghe din acest amestec ar putea fi regăsită la un număr mai mare de 78.125.000 indivizi neîrudiți genetic”.

În urma acestor inadvertențe constatate de către specialiștii din cadrul I.G.P.R au fost cerute lămuriri cu privire la neconcordanțele existente între raportul de constatare tehnico-științifică nr. 439340/13.07.2010 al Inspectoratului General al Poliției Române, Institutul de Criminalistică - Serviciul de Biocriminalistică și raportul de expertiză medico-legală nr. A15/12562/2005 al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici”.

Prin adresa nr. A15/7842/2010 din data de 22.09.2010 Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”, Laboratorul de Genetică, trimisă Secției de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a fost formulat următorul răspuns:

„1. Stabilirea identității persoanelor care contribuie cu urme la nivelul unui corp delict se realizează prin testarea ADN a urmelor suspecte de la nivelul corpului delict și a unor probe biologice de referință aparținând victimei și suspectului-suspecților.

2. În cazul de față, profilul de referință al condamnatului Avram Gheorghe s-a realizat în cadrul laboratorului Inspectoratului General al Poliției Române folosindu-se setul standard de 16 markeri genetici.

3. La testarea corpului delict reprezentat de tamponul vaginal al victimei Gherasie Mioara, Laboratorul de genetică al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București a testat un număr suplimentar de markeri față de cei standard, respectiv un set de 16 markeri genetici specifici cromozomului Y. Aceasta, deoarece s-a constatat că markeri genetici specifici cromozomului Y pot fi de un real ajutor în stabilirea identității unei persoane de sex masculin suspectată a fi contribuitorul unei urme de spermă.

4. Prin urmare, considerăm în acest caz ca fiind extrem de utilă întreprinderea unei analize comparative avându-se în vedere toți markeri genetici disponibili, respectiv atât markeri genetici standard de tip autozomal, cât și cei specifici cromozomului Y. Acest lucru se poate realiza prin extinderea investigațiilor genetice asupra probei de referință a condamnatului Avram Gheorghe.

5. Extinderea testărilor genetice pentru markeri cromozomiali Y se poate efectua în cadrul Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” prin preluarea de novo a unei probe biologice de referință prelevată de la condamnatul Avram Gheorghe, fie testarea extractului de ADN deja realizat din proba de referință a susnumitului –extract ADN aflat în conservare prin congelarea în laboratorul de genetică al IGPR și care poate fi transferată prin dispoziția instanței către Laboratorul de genetică al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București”.

În data de 15.12.2010 a fost începută urmărirea penală in personam față de Avram Gheorghe.

În data de 20.12.2010 învinuitului Avram Gheorghe i-a fost adusă la cunoștință învinuirea și a fost audiat la sediul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Cu acest prilej, acesta s-a prevalat de dreptul său de a nu face nicio declarație în cauză.

În aceeași dată, în baza consimțământului său, i-a fost luată o probă de referință în vederea efectuării unei noi constatări tehnico-științifice ADN.

În data de 21.12.2010 a fost dispusă efectuarea unei noi constatări tehnico-științifice, de această dată în cadrul Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București”, cu următoarele obiective:

„Compararea profilului genetic al învinuitului Avram Gheorghe, fiul lui ....., CNP ....., cu profilul genetic al persoanei necunoscute de sex masculin căreia îi aparțin urmele de spermă de pe tamponul vaginal ridicat de la victima GHERASIE MIOARA, așa cum a rezultat din efectuarea rapoartelor de expertiză medico – legală genetică cu nr. A15/12562/2003 (din 26.03.2004 și 02.09.2005) de către Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”.

Explicarea neconcordanțelor intervenite între raportul de constatare tehnico-științifică nr.439430/13.07.2010 al Institutului de Criminalistică din cadrul I.G.P.R., și raportul de

constatare tehnico-științifică nr. A15/12562/2003 din 02.09.2005 al Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici”.”

Au fost puse la dispoziția specialiștilor proba ADN de referință prelevată de la învinuitul Avram Gheorghe în data de 20.12.2010.

Potrivit raportului cu nr. A15/7842/2010 din 18.01.2011 efectuat de Laboratorul de genetică al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici”, în urma efectuării analizelor comparative, au rezultat următoarele:

„Reanalizarea fracției spermatică separată din tamponul cu secreție vaginală al victimei Gherasie Mioara a pus în evidență un **profil genetic unic complet** aparținând unei persoane de sex masculin. **Între caracterele genetice autozomale și cromozomiale Y din profilul ADN de referință al numitului Avram Gheorghe și cele evidențiate în fracția spermatică separată din secreția vaginală a victimei există o corespondență perfectă la nivelul tuturor locilor analizați.**

Din analiza statistică și probabilistică rezultă că ipoteza *Microumele de spermă de la nivelul secreției vaginale prelevate de la victima Gherasie Mioara conțin ADN care provine de la numitul Avram Gheorghe este de $1,36 \times 10^{21}$ ori mai probabilă decât ipoteza microumele de spermă de la nivelul secreției vaginale prelevate de la victima minoră Gherasie Mioara conțin ADN care provine de la o persoană necunoscută de sex masculin.*

Opinăm că neconcordanța raportată de către Institutul de Criminalistică din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române în raportul de constatare tehnico-științifică nr. 43943/13.07.2010 este doar aparentă, datorându-se în fapt unor profile incomplete evidențiate în cursul investigațiilor genetice efectuate la nivelul anilor 2003-2005.

Raportarea unor profile incomplete la acea dată are la rândul ei o explicație obiectivă ce ține performanțele limitate a kiturilor comerciale de analiză genetică disponibile în urmă cu 5-7 ani”.

*

Învinuitului Avram Gheorghe i s-a solicitat efectuarea unui test cu poligraful, acesta dându-și consimțământul în acest sens. S-a dispus efectuarea în cauză a unei

constatări tehnico-științifice privind detecția comportamentului simulat de către specialiști din cadrul Serviciul Criminalistic al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 405353 din 22.12.2010 al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București - Serviciul Criminalistic, Compartimentul de Detecție Psihologică a Comportamentului Simulat, Avram Gheorghe a fost examinat cu tehnica poligraf (aparatură marca Lafayette LX 4000) fiindu-i adresate trei întrebări relevante. La întrebarea R1 „**Tu ai omorât-o pe Gherasie Mioara?**” răspunsul lui Avram Gheorghe a fost „**Nu**”. La întrebarea R2 „**În data de 16.06.1992 tu ai omorât-o pe Gherasie Mioara?**” răspunsul lui Avram Gheorghe a fost „**Nu**”. La întrebarea R3 „**Tu ai omorât-o pe Gherasie Mioara pe malul pârâului Valea Rea?**” răspunsul lui Avram Gheorghe a fost „**Nu**”.

Interpretarea diagramelor poligraf a evidențiat că răspunsurile lui Avram Gheorghe la aceste întrebări au provocat note specifice comportamentului simulat în traseele fiziologice (inervare neuromusculară la nivel toracic și abdominal, bioelectric G.S.R., tensiune arterială) evidențiate în modificările nivelului de bază, creșteri de amplitudine și durată ale curbei bioelectrice, modificarea tensiunii arteriale.

Expertul oficial în tehnica poligraf a formulat următoarea concluzie: „Pentru răspunsurile numitului Avram Gheorghe, CNP ....., la întrebările (R1, R2, R3) relevante ale cauzei, privind săvârșirea infracțiunilor de viol și omor calificat, victimă Gherasie Mioara, s-au evidențiat modificări semnificative care sunt interpretate ca indici ai comportamentului simulat al subiectului”.

1.2.Declarațiile lui Avram Gheorghe

În faza de urmărire penală efectuată în anul 1992 lui Avram Gheorghe i-a fost luată o declarație olografă, de către sergentul major Fugaru Ion, declarația fiind introdusă în dosarul de urmărire penală la filele 142-145. O continuare a declarației lui Avram Gheorghe, luată de maiorul Marcu Ion, a rămas la urma dosarului Procuraturii Județene Gorj.

Spicuim din declarația pe care a dat-o Avram Gheorghe în data de 19.06.1992 sergentului major Fugaru Ion: „Am ieșit din tură în dimineața zilei de 17.06.1992, la orele 07,00 [în realitate ieșirea din tură s-a produs în data de 16.06.1992, ora 07,00- n.n.]. În cursa cu care am plecat de la serviciu se aflau și numiții Zălog Nelu, mecanic de locomotivă Vlăduț Constantin, lăcătuș de revizie, Toma Reta, manevrantă, și alte persoane care lucrează în stația CFR Albeni. Când am ieșit din tură nu mai m-am întors cu cursa CFR și m-am întors cu autobuzul minei, împreună cu Zălog Nelu și am ajuns în Târgul Cărbunești în jurul orelor 09,00. M-am dus cu acesta la depozitul de materiale de construcții unde ne-am întâlnit și cu soția lui și am întrebat pe gestionarul Gelu și nu știu cum îl mai cheamă dacă are îngrășăminte. Acesta a avut și i-a dat lui Zălog Nelu patru saci cu îngrășăminte. Între timp Zălog Nelu m-a trimis să cumpăr o sticlă de băutură. M-am dus și am cumpărat o sticlă de rom și când am ajuns la depozit acesta plecase, după care am plecat și eu imediat după el, în satul Valea Rea, Pojogeni. Am ajuns la acesta acasă. Acesta ajunsese, am consumat sticla cu rom împreună și după ce am mâncat am luat plasa în care am avut cizmele și săpunul pe care le luasem de la serviciu, i-am cerut să-mi dea niște casete audio, acesta mi-a dat șase casete, după care am plecat acasă. De la locuința acestuia și până la podul care trece peste pârâul Tărățel nu mai m-am întâlnit cu nicio persoană, dar la podul Tărățel m-am întâlnit cu Gherasie Cristinel, care m-a întrebat de unde vin. Eu i-am spus că vin de la serviciu și m-a mai întrebat de unde am cumpărat cizmele. Acesta mi-a văzut săpunul în plasă, iar sora lui Mioara era la spălat cu rufele în pârâul Tărățel. Când mi-a văzut săpunul în plasă mi-a cerut o bucată de săpun ca să i-o dea lui soră-sa, că nu are cu ce spăla. I-am dat o bucată de săpun lui Cristi iar el i-a aruncat-o lui sora lui. Eu l-am întrebat pe acesta unde se duce, mi-a răspuns că se duce la Târgu Jiu să cumpere niște pâine. Nu am mai purtat alte discuții cu acesta. După ce m-am despărțit de acesta m-am deplasat acasă. Când am ajuns acasă am mâncat, am potolit animalele, după care m-am dus în casă și m-am culcat. În jurul orelor 19,00 m-am trezit din somn, am ieșit din curtea locuinței, am potolit animalele din nou după care am intrat în casă și am pus o casetă la casetofon – din casetele pe care le-am primit de la Zălog Nelu. În jurul orelor 21,30 a venit la mine acasă și m-a strigat la poartă Gherasie Cristinel care m-a întrebat dacă eu am văzut-o pe

sora lui iar eu i-am răspuns că nu am văzut-o iar el mi-a spus mie și lui maică-mea că a găsit cada cu rufe dar pe ea nu a găsit-o, după care acesta a plecat. După ce acesta a plecat m-am culcat în aceeași cameră cu mama mea”.

În documentul olograf al lui Avram Gheorghe, dat în fața maiorului Marcu Ion în data de 20.06.1992, descoperit cu prilejul cercetărilor din anul 2010 la urma dosarului, Avram Gheorghe menționează: „Mergând în drum sper casă m-am întâlnit cu Gherasie Cristinel, care m-a întrebat de unde vin eu i-am răspuns că vin de la serviciu mi-a văzut pereche de cizme pe care o luasem și m-a întrebat de unde le-am cumpărat, iar eu am răspuns că le-am luat de la serviciu. A mai văzut și săpunul și m-a rugat să-i dau și lui o bucată de săpun ca să-i dea lui soru-sa, care se afla la spălat. Eu i-am dat o bucată de săpun, după care am aruncat-o. L-am întrebat unde se duce și mi-a spus că se duce la Târgu Jiu după pâine. După aceea am plecat acasă, am mâncat și am potolit ovinele din curte, după care am pus o casetă la casetofon, după care m-a luat somnul. M-am trezit odată cu bezna, după care a venit și maică-mea acasă de la serviciu, a pregătit masa și am vrut să mă duc la culcare din nou. A venit Gherasie Cristinel și m-a întrebat dacă nu am mai văzut-o pe soru-sa. Eu i-am răspuns că nu am văzut-o. Ne-a explicat mie și lui maică-mea că atunci când s-a întors de la Târgu Jiu nu a găsit-o acasă și s-a dus la baltă după ea. Ne-a spus că acolo nu a găsit-o, dar a găsit numai cada cu haine, după care a plecat în drum spre casă. Eu am intrat în casă împreună cu mama mea după care m-am culcat. Fac precizarea că cu numitul Gherasie Cristinel m-am întâlnit pe pod în jurul orei 13,00. Am avut asupra mea o plasă din doc de culoare neagră în care aveam cizmele, cele două bucăți de săpun și șase casete pe care le luasem de la Zălog Nelu. Cristinel s-a uitat în plasa mea și a văzut cizmele și apoi bucățile de săpun. Arăt că plasa respectivă se află în prezent la serviciu cu mâncare, împreună cu salopetele. Cristinel mi-a cerut o bucată de săpun iar eu am scos din plasă o bucată de săpun și am aruncat-o lui soru-sa. Cristinel a făcut-o atentă pe soru-sa să ia bucata de săpun pe care i-am aruncat-o și a căzut la circa 3-4 metri de unde se afla. Eu nu am vorbit cu fata nici în acel moment și nici după plecarea lui Cristinel și nici după aceea, deoarece am plecat amândoi în direcții opuse. Nu rețin cum era îmbrăcată soră-sa Gherasie Mioara. Eu am fost îmbrăcat în pantaloni, blugi de culoare neagră și cu un pulover roșu cu picățele

alburii. În picioare am avut pantofi de culoare maro cu care sunt și acum încălțat. Nu am mai avut altă pereche de pantaloni pe sub cei pe care i-am purtat în ziua respectivă. După ce m-am despărțit de Gherasie Cristinel am mers pe drumul principal spre casă, unde am ajuns în circa 10 minute. Am mâncat, apoi am dat la porci și la păsări fiind singur acasă. De la orele 14,00 m-am culcat și m-am trezit în jurul orelor 21,00 oră la care a venit acasă și mama mea”.

*
În rechizitoriul nr. 400/P/1992, întocmit în data de 09.11.1992, Avram Gheorghe figurează, la citativ, ca martor.

Odată cu începerea cercetării judecătorești de către Tribunalul Gorj, în dosarul cu nr. 2723/1992, Avram Gheorghe a fost citat ca martor în cauza privindu-l pe Țundrea Ilie Marcel. La dosarul cauzei există o singură citație, care nu conține data emiterii însă poartă o ștampilă a Serviciului Poștal din Târgu Cărbunești cu data de 19.11.1992. Avram Gheorghe era citat pentru termenul din 01.12.1992. Citația a fost returnată instanței de judecată cu o mențiune olografă de pe verso „destinatarul este arestat în Penitenciarul Târgu Jiu”. Facem precizarea că la acea dată Avram Gheorghe, potrivit fișei de cazier, fusese condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni de furt calificat, prin Sentința penală cu nr. 767 din 17.09.1992 (dosarul cu nr. 5597/1992) a Judecătoriei Cărbunești, rămasă definitivă prin nerecurare, la un an și șase luni închisoare, fiind arestat preventiv în data de 07.08.1992. La termenul de judecată din 01.12.1992 instanța a constatat că ziua de 01.12.1992 a fost declarată zi nelucrătoare și în consecință a acordat un nou termen de judecată. Din încheierea de ședință rezultă că Avram Gheorghe a fost prezent la această ședință, însă el nu a fost audiat pe considerentul mai sus amintit. După acest moment, Avram Gheorghe nu a mai fost citat (deși citarea sa ar fi fost lesne de realizat, având în vedere prezența sa în Penitenciarul din Târgu Jiu) și nu a fost nici audiat, la dosarul instanței Tribunalului Gorj neexistând nicio declarație a sa.

Ulterior, în cadrul apelului declarat în cauză, Curtea de Apel Craiova l-a citat pentru data de 11.09.1995 pe Avram Gheorghe, pentru a fi audiat ca martor. La acest moment Avram Gheorghe se afla tot în Penitenciarul Târgu Jiu, fiind însă de

această dată arestat pentru omorul comis în data de 26.01.1995 al cărui victima a fost Călescu Mircea. La data menționată, Avram Gheorghe a fost audiat în instanță. Cu acest prilej a declarat: „În ziua de 16.06.1992, în jurul prânzului, cu aproximație orele 13,00-13,30, mă întorceam de la un coleg de acasă spre propriul domiciliu, în satul Pojogeni. La jumătatea podului din sat l-am întâlnit pe fratele victimei, Gherasie Cristinel, cu care mă aflam în relații bune. Am înțeles de la acesta că intenționa să se deplaseze la Târgu Jiu cu o mașină de ocazie pentru a face cumpărături. Din locul din care discutam cu Gherasie Cristinel am văzut victima spălând rufe, căreia martorul i-a aruncat o bucată de săpun pe care o luase de la mine. Apreciez că între noi cei aflați pe pod și între victimă erau circa 20 de metri, se putea observa cu ochiul liber. Discuțiile între mine și fratele victimei au durat maxim 15 minute. În momentul în care m-am despărțit de Gherasie Cristinel nu am privit către locul unde se aflase victima, dar bănuiesc că era acolo și își făcea treburile. Spun asta pentru că, dacă ar fi plecat, aș fi văzut-o. De aici eu am plecat direct în sat, fără să mă abat de la drumul ce leagă acest pod de sat. Dacă aș fi dorit să ajung în locul unde se afla victima trebuia ca de pe pod să deviez pe un alt drum. Nu-mi amintesc dacă între punctul despărțirii de martor și domiciliu am mai întâlnit alte persoane. În jurul orei 17,30-18,00, fratele victimei a venit la mine să mă întrebe dacă am văzut-o pe sora sa, de când ne-am despărțit de pe pod până la acea oră, spunându-mi că aceasta nu s-a mai întors acasă și a lăsat cada la pârâu. Am relatat martorului că nu o văzusem, lucru ce era adevărat, deoarece după ce am sosit la domiciliu m-am apucat de treburi gospodărești, iar mai târziu am dormit. De la pod până la prima casă din sat sunt sub 50 de metri. Dacă victima ar fi fost supusă vreunei agresiuni și ar fi țipat, în mod normal ar fi fost auzită. După faptă, prin sat, a circulat un zvon în sensul că nu inculpatul [Țundrea Ilie Marcel n.n.] este autorul acestui omor, însă eu personal nu cunosc, însă nu s-a vehiculat ideea că se cunoaște adevăratul autor. Din aceeași sursă, zvon public, s-a mai auzit că prin sat a mai circulat niște militari, dar eu nu pot preciza dacă în acea zi sau alte dați”.

Următoarea audiere a lui Avram Gheorghe are loc la Tribunalul Brașov în cadrul procedurii de revizuire a lui Țundrea Ilie Marcel. Această audiere s-a produs în dosarul cu nr. 7/62/2007. Pentru a fi audiat, Avram Gheorghe a fost citat la Penitenciarul Codlea, acolo unde se afla în executarea pedepsei la care a fost

condamnat pentru omorul săvârșit asupra lui Călescu Mircea. Este de menționat un aspect foarte interesant produs la termenul din data de 16.05.2007, când Avram Gheorghe a fost adus în vederea audierii. În încheierea de ședință de la acest termen este consemnat următorul aspect: „Instanța primește la dosarul cauzei memoriul formulat de martorul Avram Gheorghe, prin care acesta solicită instanței a dispune scoaterea sa din prezenta cauză. Având cuvântul, reprezentanta parchetului consideră că nu poate fi primită o asemenea cerere din partea martorului Avram Gheorghe, fiind necesar a se proceda la audierea acestuia”.

Redăm în continuare cererea pe care la acea dată martorul Avram Gheorghe a depus-o personal la instanță: „Domnule Președinte, cu deosebit respect rog a-mi aproba prezenta în care solicit a mă scoate din dosarul Țundrea Ilie Marcel, unde sunt citat în calitate de martor. Domnule Președinte, eu numitul Avram Gheorghe declar că nu pot depune mărturie în favoarea lui Țundrea Ilie Marcel în acest caz și nici în defavoarea lui. Fac precizarea că la Penitenciarul de Maximă Siguranță Târgu Jiu eram scos la muncă unde îmi câștigam zile câștig prin muncă și tot acest timp pierdut pentru mine înseamnă câteva zile câștig. Cu speranța că mă veți înțelege vă mulțumesc anticipat”.

În mod evident, instanța nu a dat curs unei asemenea cereri și a dispus amânarea cauzei pentru data de 21.05.2007, atunci când Avram Gheorghe a fost și audiat. În această declarație Avram Gheorghe reiterează aspectele cuprinse în declarațiile anterioare însă menționează și câteva aspecte noi. Astfel, acesta arată că s-a întâlnit în jurul orei 13,00 pe podul din Pojogeni cu Gherasie Cristinel discutând cu acesta: „Cu Gherasie Cristinel, fratele victimei, am discutat aproximativ 5 minute, m-a întrebat de unde vin și eu l-am întrebat cam același lucru. Gherasie Cristinel mi-a spus că el merge la Târgu Jiu să cumpere pâine, întrucât sunt mulți frați iar pâinea din sat nu le ajunge. Am văzut-o pe victimă, se afla la capătul podului, în râu, spăla rufe. Întrucât eu aveam asupra mea într-o plasă două bucăți de săpun pe care le promisem de la serviciu, fratele victimei mi-a cerut să-i dau și victimei o bucată de săpun ca să spele rufele. I-am dat o bucată de săpun lui Gherasie Cristinel iar acesta i-a aruncat-o de pe pod victimei. O cunoșteam pe victimă întrucât am copilărit împreună și făcea parte dintr-o familie săracă (...). Am plecat în același timp cu Gherasie Cristinel de pe pod, eu am plecat în dreapta

spre casă, iar Gherasie Cristinel în stânga, spre Târgu Jiu. Nu am văzut alte persoane în zona unde victima spăla rufe (...). De la pod până la mine acasă sunt aproximativ 300 de metri și nu-mi aduc aminte să mai fi întâlnit o altă persoană. În după amiaza aceleiași zile, pe la orele 18,00, Gherasie Cristinel a venit la mine acasă și m-a întrebat dacă nu cumva am mai văzut-o pe sora sa Gherasie Mioara. I-am răspuns că nu am mai văzut-o pe sora sa de la orele 13,00, de la pod, întrucât eu am venit acasă și m-am culcat. Mama mea l-a întrebat pe fratele victimei câți ani are aceasta. Gherasie Cristinel i-a răspuns că are 14 ani, iar mama mea i-a spus că o să se întoarcă acasă (...). Nu cunosc dacă Țundrea Ilie este autorul fetei de omor. A mai circulat prin sat un zvon că în aceeași zi de 16.06.1992, prin sat ar fi fost cu un tractor cu remorcă niște militari care ar fi încărcat balast de la râu, de lângă pod, de unde am și văzut-o eu pe victimă. Am grupa de sânge All”.

În dosarul 7/62/2007 al Curții de Apel Brașov, în cadrul apelului declarat de parchet, în data de 07.01.2009 Avram Gheorghe este din nou audiat (fiind adus de la Penitenciarul Târgu Jiu). Cu acest prilej el dă o scurtă declarație în care își menține aspectele reliefate în declarația dată la tribunal. Referitor la momentele când Gherasie Cristinel își căuta sora a arătat: „În jurul orelor 17,00-17,30 a venit la noi fratele victimei care m-a întrebat dacă am mai văzut-o pe sora lui, pentru că aceasta lăsase cada cu rufe în vad și nu știa unde este. I-am răspuns că nu am mai văzut-o pentru că am dormit și arăt că în acea zi eu nu l-am văzut pe Țundrea. Când i-am aruncat săpunul victima era singură”.

După începerea urmăririi penale in personam, fiind chemat pentru a fi audiat la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Avram Gheorghe s-a prevalat de dreptul la tăcere, menținându-și această poziție pe tot parcursul fazei de urmărire penală.

1.3. Aspecte privind eroarea judiciară produsă în cauză

Desigur că, aspectul cel mai relevant în legătură cu eroarea judiciară produsă în situația numitului Țundrea Ilie Marcel este imposibilitatea organelor judiciare de a efectua constatări tehnico-științifice cu privire la profilele genetice ale probelor biologice ridicate cu prilejul cercetărilor.

Pe de altă parte însă, există mai multe elemente care demonstrează că, încă din primele sale momente, ancheta în cazul uciderii victimei Gherasie Mioara a fost orientată în mod greșit spre Țundrea Ilie Marcel fără a avea în vedere, din păcate, și existența unor alți suspecți. Mai mult decât atât, în cadrul anchetei nu au fost verificate în mod amănunțit alibiurile persoanelor suspecte și nu au fost avute în vedere elemente care țin inclusiv de psihologia judiciară, aspecte care ar fi putut conduce încă din primele faze la eliminarea din rândul suspecților a lui Țundrea Ilie Marcel.

În continuare vom prezenta în mod detaliat modalitatea în care s-a desfășurat faza de urmărire penală în anul 1992.

Din analiza actelor existente la dosar rezultă că, încă din primele momente, anchetatorii au stabilit ultimele persoane care au văzut victima în viață. Acestea sunt fratele victimei, martorul Gherasie Cristinel și învinuitul Avram Gheorghe.

Din declarațiile lui Gherasie Cristinel date în datele de 19.06.1992 și 26.06.1992 maiorului Marcu Ion din cadrul Inspectoratului Județean de Poliție Gorj a rezultat că în data de 16.06.1992, în jurul orelor 13,00 s-a deplasat pe jos de la domiciliu înspre șoseaua care face legătura între orașul Târgu Cărbunești și orașul Târgu Jiu, în scopul de a lua o mașină de ocazie spre Târgu Jiu. În drumul către șoseaua principală, pe un pod construit la confluența pâraurilor Tărățel și Valea Rea a observat-o pe sora sa Gherasie Mioara spălând rufe în albia pâraului Tărățel. A discutat cu aceasta și în acele momente l-a observat pe învinuitul Avram Gheorghe venind din direcția opusă (de la șoseaua principală înspre sat), așteptându-l să ajungă și el pe pod. Intrând în discuție, acesta i-a comunicat că vine de la serviciu, de unde a primit niște bucăți de săpun. Fratele victimei l-a rugat pe Avram Gheorghe să-i dea și lui o bucată de săpun. Acesta a fost de acord iar săpunul a fost aruncat victimei Gherasie Mioara, urmând ca fratele său să-l recupereze de la ea atunci când se va întoarce din Târgu Jiu. După această discuție cei doi s-au despărțit, Gherasie Cristinel plecând înspre șoseaua principală.

Aceste declarații ale lui Gherasie Cristinel sunt confirmate de declarațiile ulterioare ale învinuitului Avram Gheorghe.

Din cele de mai sus rezultă un aspect care trebuia să fie esențial pentru desfășurarea anchetei, și anume că Gherasie Cristinel și Avram Gheorghe erau ultimele persoane care văzuseră victima în viață.

O regulă principală care privește tactica anchetei ar fi impus ca organele de urmărire penală să procedeze mai întâi la verificarea amănunțită a celor două persoane și numai după ce ar fi rezultat neimplicarea lor în omorul săvârșit să procedeze și la căutarea altor suspecți. Din nefericire aceste verificări au fost realizate în mod sumar și formal, fapt care a condus la orientarea greșită a anchetei într-o cu totul altă direcție.

La dosarul de urmărire penală nici Gherasie Cristinel și nici Avram Gheorghe nu au fost audiați în mod nemijlocit de către procurorul care avea în lucru cauza deși, inclusiv în anul 1992, ca și în prezent, omorul era o infracțiune pentru care urmărirea penală trebuia efectuată în mod obligatoriu de către procuror.

La acele momente a fost verificat alibiul lui Gherasie Cristinel, martorul Predescu Irinel, audiat în data de 19.06.1992 de către locotenent colonelul Ghimiș Emanoil, confirmând deplasarea acestuia către Târgu Jiu: „În data de 16.06.1992 am plecat din unitate mai devreme, în jurul orei 14,00 venind până la intersecția cu Satul Pojogeni cu o mașină „rată”, de ocazie. În aceeași mașină s-a urcat spre Târgul Jiu Gherasie Cristinel, care era singur”. Această declarație nu a fost inclusă însă în dosarul prin care a fost trimis în judecată Țundrea Ilie Marcel, fiind descoperită cu prilejul reluării cercetărilor la urma dosarului aflat la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj.

În dosarul de bază a fost descoperită și o declarație a lui Avram Gheorghe referitoare la ziua de 16.06.1992. În mod surprinzător declarația nu este luată, cum ar fi fost firesc, de către procuror sau măcar de un ofițer de poliție judiciară, ci de către sergentul major Fugaru Ion de la Postul de Poliție Scoarța. La urma dosarului rămasă la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj au mai fost descoperite patru pagini scrise de Avram Gheorghe în data de 20.06.1992 în prezența maiorului Marcu (acest înscris nu poartă titulatura de declarație).

Totodată, la urma dosarului rămasă la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj au mai fost descoperite, cu prilejul reluării cercetărilor de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, un proces-verbal de efectuare a unei percheziții domiciliare din data de 19.06.1992 la locuința lui Avram Gheorghe (percheziție

domiciliară efectuată de maiorul Băraianu Victor, maiorul Mogoe Valentin, locotenentul colonel Oprea Gheorghe, locotenentul colonel Ghimiș Emanoil, locotenentul major Ticu Ion, locotenentul Pigui Cristian, împreună cu procurorul Cepoi Mihai) precum și o declarație din data de 19.06.1992 a mamei învinuitului Avram Gheorghe, Avram Iliina, (dată în fața locotenentului colonel Oprea Gheorghe) și o continuare din data de 20.06.1992 a acestei declarații (dată în fața locotenentului colonel Ghimiș Emanoil).

*

Din analiza tuturor acestor acte la care am făcut referire mai sus, din care, așa cum am mai arătat, în mod inexplicabil doar declarația luată de sergentul major Fugaru Ion a fost pusă în dosarul care a fost trimis în instanță, rezultau elemente certe care ar fi putut conduce la continuarea cercetărilor și în raport cu Avram Gheorghe.

Astfel, în declarația dată sergentului major Fugaru Ion în data de 19.06.1992, Avram Gheorghe plasează întâlnirea de pe pod cu martorul Gherasie Cristinel în data de 17.06.1992, lucru care ar fi trebuit să atragă atenția organelor de urmărire penală. Este adevărat că în înscrisul olograf al lui Avram Gheorghe dat în fața maiorului Marcu Ion, descoperit la urma dosarului, Avram Gheorghe revine și arată că „făcând socoteala la turele de serviciu pe zile, din schimbul de noapte am ieșit marți dimineața, pe data de 16.06.1992, și nu miercuri cum am declarat inițial”. Justificarea motivului pentru care a mințit în declarația din data de 19.06.1992 este neverosimilă întrucât, după cum se poate observa, prima declarație este dată la trei zile de la săvârșirea faptei (a doua zi de la descoperirea cadavrului). În realitate, încercând să plaseze întâlnirea de pe pod cu martorul Gherasie Cristinel la o dată ulterioară, Avram Gheorghe nu făcea altceva decât să încerce să inducă în eroare organele de urmărire penală. Având în vedere că muncea în ture era foarte simplu să își amintească de la început în ce zi a avut loc întâlnirea.

În faza de urmărire penală, deși era ultima persoană care văzuse victima în viață, Avram Gheorghe nu a fost audiat niciodată personal de către procurorul Diaconescu Ion. În mod firesc, în condițiile inculpării lui Țundrea Ilie Marcel,

procurorul Diaconescu Ion ar fi trebuit să-l audieze personal, pe formular de martor, pe Avram Gheorghe, lucru pe care însă nu l-a făcut. Acest aspect l-a lipsit de posibilitatea de a percepe personal relatările lui Avram Gheorghe și de a-și forma convingerea intimă în legătură cu acesta. Procurorul Diaconescu Ion a precizat în declarația dată Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție: „Menționez că în acele momente pe Avram Gheorghe nu l-am considerat suspect. Au fost mai mulți suspecți în cauză iar aceștia au fost examinați medico-legal, pentru a vedea dacă au leziuni pe corp. Avram Gheorghe, din câte îmi amintesc, nu a fost examinat medico-legal. Întrucât nu aveam niciun indiciu că Avram Gheorghe ar putea fi vinovat nu l-am audiat personal”.

Cu prilejul percheziției efectuate în locuința lui Avram Gheorghe în data de 19.06.1992 a fost descoperită o bucată de săpun în greutate de 288 de grame. Totodată s-a consemnat în procesul-verbal următorul aspect: „Fiind întrebată numita Avram Iliina [mama învinuitului Avram Gheorghe - n.n.] de obiectele de îmbrăcăminte cu care a fost îmbrăcat fiul său în ziua de 16.06.1992 aceasta ne declară verbal că nu găsește o pereche de pantaloni de culoare deschisă.”

Tot în data de 19.06.1992 a fost audiată Avram Iliina (declarația a fost descoperită la urma dosarului Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj). Aceasta a declarat: „În data de 15.06.1992 fiul meu a intrat la serviciu la orele 19,00 și urma să vină marți dimineața la orele 09,00 acasă. Eu m-am dus la prășit de porumb, în ziua de 16.06.1992, plecând de acasă pe la orele 08,00. Am lucrat până la orele 12,00 când trebuia să merg la serviciu, plecând direct de la câmp la serviciu, fără a mai trece pe acasă. Nu cunosc la ce oră a venit fiul meu dar arăt că la orele 21,00-21,30, când am ajuns acasă, l-am găsit în camera lui, se dezbrăca și vroia să se culce. Era îmbrăcat în pantaloni de blugi albaștri, pulover pe gât de culoare negru cu alb iar în picioare pantofi. L-am întrebat dacă a dat la animale și el a spus că da. În timp ce discutam cu el, a venit la noi la poartă Gherasie Cristinel, din același sat cu noi și i-a zis fiului meu că soru-sa Mioara, din momentul când el i-a dat săpunul în timp ce ea spăla rufele în pârâul Valea Rea, lângă pod, ea a dispărut și că a găsit în locul unde spăla postava cu rufele”.

În continuarea declarației din data de 19.06.1992, dată în data de 20.06.1992 locotenentului colonel Ghimiș Emanoil, Avram Iliina arată: „În legătură cu pantalonii de culoare mai deschisă ce îi are fiul Gelu arăt că nu i-am spălat în

cursul acestei săptămâni, i-a avut pe el la prășit miercuri 17.06.1992, când a fost cu mine, fiind încălțat cu cizmele de cauciuc pe care organele de poliție le-au ridicat de la domiciliul meu”.

Având în vedere toate aspectele de mai sus rezultă mai multe greșeli de ordin tactic pe care le-au făcut organele de urmărire penală (în anul 1992) și care au condus la scoaterea rapidă și neîntemeiată a lui Avram Gheorghe din cercul suspectilor, după cum urmează:

- nu s-a avut în vedere faptul că în prima declarație care i-a fost luată Avram Gheorghe a încercat să plaseze întâlnirea de pe pod cu Gherasie Cristinel la o altă dată;

- percheziția efectuată la Avram Gheorghe a fost superficială, neridicându-se obiecte de îmbrăcăminte ale acestuia;

- nu a fost lămurită problema pantalonilor de culoare deschisă la care face referire mama acestuia, numita Avram Iliana, atât în procesul-verbal de percheziție cât și în declarațiile date; cu prilejul percheziției a afirmat că nu știe unde se află acești pantaloni pentru ca în declarația dată a doua zi să afirme că i-ar fi purtat la prășit în data de 17.06.1992; nu rezultă că această pereche de pantaloni ar fi fost descoperită în vreun loc de organele de urmărire penală; mai mult, dacă ținem cont de declarația lui Avram Gheorghe referitoare la ceea ce a făcut în zilele de după dispariția victimei nu rezultă de nicăieri că ar fi ajutat-o pe mama sa la prășit;

- nu s-a efectuat o examinare corporală a lui Avram Gheorghe (lucru pe care, așa cum vom vedea, organele de urmărire penală l-au făcut cu Țundrea Ilie Marcel);

- nu au fost audiați Zălog Nelu și soția acestuia pentru a da amănunte în legătură cu îmbrăcămintea pe care a purtat-o Avram Gheorghe în data de 16.06.1992 și în vederea stabilirii orei la care a plecat de la aceștia și a cantității de alcool consumate;

- nu a fost avută în vedere declarația lui Gherasie Cristinel care menționa că în căutările pe care le-a făcut în seara de 16.06.1992 a găsit cada și toate rufele pe care le spăla sora sa, mai puțin săpunul pe care îl avea de la Avram Gheorghe; corelativ nu au fost efectuate verificări la locul de muncă pentru a stabili dacă de la serviciu lui Avram Gheorghe i-au fost date una sau mai multe

bucăți de săpun – ținând cont de faptul că la percheziția din locuința lui Avram Gheorghe a fost descoperită o bucată de săpun;

- nu au fost luate probe lui Avram Gheorghe în vederea stabilirii grupei sanguine și a caracterului secretor sau nesecretor;

Ținând cont de toate aceste aspecte s-ar fi impus continuarea verificărilor în legătură cu Avram Gheorghe, măcar prin efectuarea unui test poligraf.

*

Paralel cu eliminarea rapidă și neîntemeiată al lui Avram Gheorghe din cercul suspecților, cercetările au luat o întorsătură cel puțin ciudată în raport cu Țundrea Ilie Marcel.

Fiind întrebat, în cadrul anchetei desfășurate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în ce modalitate a fost inclus Țundrea Ilie Marcel în cercul suspecților în cauza privind omorul și violul săvârșite asupra victimei Gherasie Mioara, locotenent-colonelul Ghimiș Emanoil (conducătorul echipei de polițiști) a declarat: „În timp ce mă aflam pe podul din zona unde victima fusese să spele rufele, l-am văzut pe Țundrea Ilie Marcel venind dinspre linia ferată și mergând înspre sat. Din câte îmi amintesc acest lucru era la două zile de la descoperirea cadavrului [probabil data de 20.06.1992 n.n.]. Menționez că atunci pur și simplu am intrat în discuție cu Țundrea, fără a discuta de caz. Cred că l-am întrebat de unde vine. Din câte îmi amintesc, din discuțiile cu sectoristul Mirulescu și cu o femeie din Pojogeni (nu îmi amintesc numele acesteia dar știu că anterior o arestasem pentru furt - sustragerea de carne de la abator), m-am edificat asupra persoanei lui Țundrea. Am aflat astfel că este o persoană violentă și că se certase cu soția sa, care era educatoare la Grădinița nr. 3 din Târgu Jiu. Am mai aflat că a fost student la Timișoara și la Petroșani de unde a fost exmatriculat, că la acel moment se calificase în meseria de ceferist și că fusese dat afară de la serviciu. Pornind de la aceste elemente am început să investighez mai în amănunt persoana lui Țundrea.”

De asemenea, într-o notă-raport datată 20.06.1992, întocmită de locotenentul Lungu Mircea, plutonierul major Bobină Ion și plutonierul Bejan Dumitru se consemnează: „La data de mai sus am purtat o discuție cu numitul Mihăilescu

Constantin din satul Pojogeni, cu privire la unele aspecte privind omorul prin violență asupra numitei Gherasie Mioara din satul Pojogeni, județul Gorj. Susnumitul a făcut precizarea că în apropierea casei în care a locuit victima are o casă numitul Țundrea Marcel care este subinginer și are apartament în Târgu-Jiu. În perioada în care a avut loc decesul numitei Gherasie Mioara se pare că a fost la locuința sa din Pojogeni numitul Țundrea Marcel, un element cu comportări violente și manifestări care depășesc cadrul unui individ normal. Domnul Mihăilescu apreciază că nu este lipsit de interes ca persoana numitului Țundrea să fie în atenția organului de poliție și să se verifice amănunțit în acest caz”.

Având în vedere aceste elemente, locotenent- colonelul Ghimiș Emanoil pornește în investigarea persoanei lui Țundrea Ilie Marcel, deși probatoriul cauzei nu cuprindea elemente care să-l indice drept suspect. Acesta a luat legătura în data de 21.06.1992 cu soția lui Țundrea Ilie Marcel de care acesta era despărțit în fapt: „M-am deplasat la Grădinița nr. 3 Târgu Jiu și am stat de vorbă cu soția acestuia. Mi-a comunicat că în urmă cu câteva luni a bătut-o și i-a rupt mâna, că atunci când e sub influența alcoolului devine agresiv și de câteva zile nu mai locuiesc împreună. Arăt că nu a dat o declarație scrisă ci mi-a comunicat verbal aceste aspecte. Având în vedere datele furnizate de soție o echipă a mers și l-a adus la Poliția din Târgu Cărbunești pe Țundrea Ilie Marcel. Acolo fuseseră adunați mai mulți suspecți pentru infracțiuni de violență, care urmau să fie examinați de către medicul legist. Medicul legist Dascălu Iulian venise personal la poliție și îi examina pe suspecții aduși. După acest moment, eu am plecat pentru câteva ore pentru a aduce un alt suspect. Când am revenit, am aflat de la procurorul Diaconescu și de la medicul legist Dascălu că Țundrea Ilie Marcel prezintă pe penis multiple leziuni care pot fi cauzate urmare unui raport sexual exercitat cu forța. L-am întrebat pe Țundrea de unde are leziunile respective și a afirmat că se masturbează. Nu l-am crezut, dar leziunile descrise fuseseră consemnate de medicul legist într-un act oficial. Arăt că atunci când venisem eu, un alt polițist (nu-mi amintesc cine) îi luase deja o declarație olografă. După ce am citit declarația am purtat și eu discuții sumare cu Țundrea”.

În legătură cu leziunile pe care medicul legist Dascălu Iulian le-a constatat la nivelul penisului lui Țundrea Ilie Marcel (la nivelul prepuțului, după decalotare, pe fața dorsală a penisului, paramedian stâng, trei cicatrici maronii sidefii orizontale ușor

arcuate cu concavitatea anterolateral dreapta pe vârful plicilor de decalotare, pe față ventrală a penisului în treimea mijlocie eroziunea mucoasei în stadiul de cicatrice maronie sifilic palidă cu resturi punctiforme) trebuie menționat că, având în vedere stadiul de cicatrizare a acestor leziuni, este improbabil ca ele să se fi produs, așa cum se arată în raportul medico-legal cu numărul 1020/1992 al Laboratorului de Medicină Legală Gorj cu 4-5 zile anterior examinării. De altfel, din raportul medico-legal nu rezultă și criteriile folosite de medicul legist în susținerea că ele au fost produse cel mai probabil printr-un raport sexual efectuat cu violență.

Din actele existente la dosarul cauzei rezultă că declarația olografă la care face referire locotenent-colonelul Ghimiș Emanoil a fost luată în data de 22.06.1992 de plutonierul major Bobină Ion.

Martorul Ghimiș Emanoil menționează că după aceste momente echipa de cercetare s-a deplasat acasă la Țundrea (locuința mamei sale), în vederea efectuării unei percheziții. La dosar există trei proces-verbale de efectuare a unor percheziții domiciliare, toate în legătură cu Țundrea Ilie Marcel. Toate perchezițiile sunt efectuate în aceeași zi – 22.06.1992.

O primă percheziție domiciliară are loc, potrivit procesului-verbal întocmit în cauză, la locuința mamei lui Țundrea Ilie Marcel, din localitatea Pojogeni, între orele 11,00-13,50. Conform procesului-verbal, activitatea este desfășurată de către procurorul Diaconescu Ion, de locotenent colonelul Ghimiș Emanoil și de sergentul major Mirulescu Ion. Procesul-verbal de percheziție nu este semnat însă de procuror. Din locuință au fost ridicate, printre altele, următoarele obiecte: „o cămașă bărbătească cu mânecă scurtă de culoare frez ce are pe piept, în partea dreaptă, mai multe pete de culoare închisă ce par a fi de sânge; o pereche de chiloți bărbătești de culoare albă, având pe partea din spate trei urme de culoare violacee; o cămașă bărbătească de culoare cărămizie ce prezintă pe ea mai multe pete de culoare; o pereche de chiloți de culoare albă conținând mai multe urme biologice, de pe care a fost ridicat un fir de păr”. Totodată au fost ridicate mai multe reviste și ziare: „Interval”, „Bordel”, „Sex Press”, „Club”, „Prostituția”, „Occident”, „New Horoscop”, „Infractorul” și „Glasul”.

Dintr-un alt proces-verbal reiese că o a doua percheziție domiciliară este efectuată între orele 12,10-13,15 de către maiorul Marcu Ion, sergentul major Mirulescu Ion și sergentul major Spătaru Tudor. În procesul-verbal de percheziție se

menționează că au fost ridicate printre altele: „o cămașă cu mânecă scurtă de culoare frez ce are pe piept, în partea dreaptă, mai multe pete de culoare închisă, ce par a fi de sânge; o pereche de chiloți bărbătești, de culoare albă, din pânză ce au pe partea din spate două urme de culoare violacee; un număr de șapte reviste sex și zece ziare privind aceeași tematică”.

Un al treilea proces-verbal constată că o altă percheziție s-a desfășurat între orele 16,00-17,30 fiind efectuată de către plutonierul major Bobină Ion, plutonierul Bejean Dumitru și sergentul major Mirulescu Ion, fiind ridicate, printre altele: „o cămașă bărbătească de culoare frez cu nasturi de culoare albă ce prezintă pe mâneca dreaptă un număr de patru pete de culoare brun-roșcată, pe spatele cămășii, în partea inferioară, prezintă o pată de culoare albicioasă, pe mâneca stângă două pete de culoare brun-roșcată, pe partea din față stânga prezintă o pată brun-roșcată; o cămașă bărbătească de culoare cărămizie care prezintă pe partea din față stânga un număr de șapte pete brun-roșcate iar pe partea dreaptă față o pată brun-roșcată, tot pe partea dreaptă față în interior prezentând o pată albicioasă; o pereche de chiloți de culoare albă de pe care a fost ridicat un fir de păr”.

După cum se poate observa, în mod cu totul surprinzător, în aceeași zi au loc în aceeași locuință a lui Țundrea Ilie Marcel un număr de trei percheziții domiciliare, iar prima percheziție domiciliară se suprapune cu cea de a doua percheziție domiciliară (astfel prima a început la orele 11,00 și s-a terminat la orele 13,50, iar cea de a doua se desfășoară între orele 12,10 și 13,15). Obiectele care se menționează că au fost ridicate în prima percheziție domiciliară apar a fi ridicate și cu prilejul celei de a doua percheziții domiciliare. Între percheziția care se finalizează la ora 13,50 și cea de a treia percheziție domiciliară (care începe la ora 16,00) există un interval de timp de două ore și zece minute. Din procesul-verbal cu privire la cea de a treia percheziție domiciliară rezultă că s-au ridicat obiecte conținute și în primele două procese-verbale.

În data de 23.06.1992, la ora 09,00 Țundrea Ilie Marcel este din nou audiat de către maiorul Marcu de la Inspectoratul de Poliție al Județului Gorj iar în aceeași zi la ora 21,00 este audiat de un plutonier (semnătura este indescifrabilă).

O nouă audiere olografă are loc în data de 24.06.1992, fiind efectuată de către locotenentul major Picu Ion.

În data de 25.06.1992, fără ca Țundrea Ilie Marcel să fie audiat personal de procuror și fără să fie începută urmărirea penală în privința acestuia, se dispune internarea sa la Spitalul Județean Târgu Jiu Secția de Psihiatrie, în vederea efectuării unei expertize psihiatrice. Din raportul de expertiză medico-legală psihiatrică nr. 1086/1992 rezultă că, Țundrea Ilie Marcel a fost internat în perioada 25.06.1992-01.07.1992 la Secția de Psihiatrie a Spitalului Târgu Jiu (F.o. nr. 25038/1147) și a fost examinat de comisia psihiatrică în data de 09.07.1992. Menționăm că deși la momentul dispunerii expertizei nu existau probe care să-l incrimineze pe Țundrea Ilie Marcel (nu fusese efectuată nici măcar expertiza referitoare la petele de culoare brun-roșcată de pe obiectele vestimentare ridicate), procurorul Diaconescu Ion a consemnat în ordonanță următoarele aspecte: „În data de 16.06.1992, victima Gherasie Mioara, în vârstă de 14 ani, s-a deplasat de la domiciliul său la pârâul Valea Rea pentru a spăla rufe. În acel timp numitul Țundrea Ilie Marcel a exercitat acte de violență împotriva victimei și a întreținut raporturi sexuale cu aceasta, după care, pentru a ascunde săvârșirea infracțiunii de viol, i-a suprimat viața, obturându-i căile respiratorii. Verificările efectuate au mai stabilit că numitul Țundrea Ilie Marcel are tulburări de comportament, în special sub influența băuturilor alcoolice, tulburări materializate prin întreținerea de raporturi sexuale prin violență și săvârșirea de acte de perversiune sexuală”.

Un aspect foarte relevant îl reprezintă și faptul că ordonanța de efectuare a expertizei psihiatrice nu a fost dispusă în dosarul penal ci poartă un alt număr de înregistrare, respectiv 1340/II/7/1992.

*

Prima audiere a lui Țundrea Ilie Marcel de către procurorul Diaconescu Ion este efectuată abia în data de 06.07.1992, moment în care acestuia nu îi fusese începută urmărirea penală. De altfel, deși luată pe formular de învinuit, lui Țundrea Ilie Marcel nu i se aduce la cunoștință vreo anume învinuire. Facem precizarea că la dosarul cauzei nu există un act de începere a urmăririi penale față de Țundrea Ilie Marcel, deși prin ordonanța de punere în mișcare a acțiunii

penale față de acesta (datată 14.07.1992) se face mențiunea că urmărirea penală a fost începută abia în data de 13.07.1992.

Cu prilejul acestei audieri, Țundrea Ilie Marcel reiterează aspecte pe care le-a menționat și cu prilejul declarațiilor anterioare, luate de organele de poliție, și anume că în ziua dispariției victimei Gherasie Mioara s-ar fi aflat la Târgu Jiu. Astfel, menționează că în data de 16.06.1992, inițial s-a deplasat din Târgu Jiu în localitatea Pojogeni, cu un tren ce pleca la ora 08,40 în scopul de a-și lua actul de identitate care se afla în casa mamei sale, din Pojogeni, întrucât dorea să-și ridice un titlu de proprietate. După ce și-a luat buletinul de identitate a plecat din Pojogeni la ora 10,25, tot cu un tren: „nu știam că acel tren are o mare întârziere cauzată de niște lucrări care se executau pe tronsonul Târgu Jiu. Trenul a staționat mai mult de două ore în stația Copăcioasa. Nu m-am deplasat cu mașini de ocazie întrucât cu trenul puteam circula fără a cumpăra legitimație de călătorie [...] Apreciez că am ajuns în municipiul Târgu Jiu, în aceea zi de 16.06.1992 pe la orele 13,15-13,30. Am plecat direct în direcția castelului de apă, știind că în apropierea acestuia se poate servi vin într-o unitate privatizată. Am făcut deplasarea singur. La unitatea respectivă l-am întâlnit pe subinginerul Lupescu Minel. Amândoi am consumat vin, eu achitând o sută de lei iar susnumitul o altă sută de lei, consumația fiind 192 lei. Cred că am rămas cu martorul Lupescu Minel 30-40 minute perioadă în care mi-a prezentat un prieten de al său care a consumat cu noi vin din cel cumpărat. După plecarea lui Lupescu Minel am mai rămas cu prietenul său până la orele 16,00 când am plecat spre Direcția Județeană de Poștă Târgu Jiu, pentru a cere lămuriri în legătură cu situația telefonului propriu. Am găsit portarul ce are postul la intrarea laterală. La insistențele mele portarul a telefonat la masa de verificare de la Oficiul Poștal 9 Mai, de unde mi s-a confirmat situația de suspendare pe trei luni a postului meu telefonic”.

Martorii Lupescu Nicolae și Mihart Constantin au confirmat faptul că Țundrea Ilie Marcel a consumat cu ei băuturi alcoolice în după-amiaza zile de 16.06.1992. Nici acești martori nu au fost audiați personal de procuror. La dosarul cauzei există doar o declarație olografă din care rezultă că aceștia au fost audiați în datele de 26.06.1992 și 04.07.1992 de către locotenentul colonel Ghimiș Emanoil. De

asemenea, martorul Nedoiu Vasile a confirmat faptul că în după-amiaza zilei de 16.06.1992 Țundrea Ilie Marcel s-a aflat la Direcția Județeană de Poștă Gorj.

Deși în declarațiile sale Țundrea Ilie Marcel a menționat că atunci când a plecat cu trenul din Pojogeni în Târgu Jiu a fost observat de numiții Gore Băran și Iulică Pielea acești martori nu au fost audiați niciodată.

Mai mult, deși un proces-verbal existent la dosar confirma declarația lui Țundrea Ilie Marcel că în stația Copăcioasa trenul a avut o mare întârziere (constatându-se că în data de 16.06.1992 trenul a ajuns în stația respectivă la ora 10,38 și a plecat la ora 12,38) nu au fost efectuate niciun fel de investigații pentru a se stabili dacă se confirmă și faptul că a plecat din satul Pojogeni cu trenul de 10,25. Acest lucru ar fi fost relativ ușor de realizat la acel moment, întrucât nu trecuseră decât câteva zile de la data săvârșirii faptei iar dintr-o gară sătească de obicei numărul persoanelor care urcă în tren este mic. Nu au fost audiați lucrătorii CFR din gara Pojogeni care să confirme sau să infirme faptul că Țundrea Ilie Marcel s-a urcat în trenul respectiv – având în vedere și faptul că era o persoană cunoscută în localitate.

*

Deși organele de urmărire penală ar fi trebuit să verifice minuțios alibiul invocat de Țundrea Ilie-Marcel, în mod cu totul surprinzător, în data de 06.07.1992, este audiat de către procurorul Diaconescu Ion martorul Vodislav Grigore, care a declarat:” Locuiesc în același sat cu familia victimei Gherasie Mioara și am manifestat interes în desfășurarea cercetărilor întreprinse de organele de poliție și procuratură pentru stabilirea cauzelor morții defunctei. Interesul meu s-a manifestat în special în a purta discuții cu persoane din localitate despre care aveam date că aveau ceva cunoștințe legate de faptul decesului minorei Gherasie Mioara. Pe această bază, în ziua de 03.07.1992 am mers la locuința martorei Negrea Elena, nașa părinților victimei, despre care am aflat că s-a aflat în apropierea locului faptei, în jurul orei la care s-a comis fapta. Martora se afla la locuința sa cu un copil în vârstă de circa 3-4 luni și am purtat discuții cu aceasta încercând să o determin să spună tot ce cunoaște în legătură cu împrejurările morții victimei. Mi-a spus că a dat declarație la organele de poliție și că nu mai dă și alte relații

întrucât îi este frică. Din cele spuse de Negrea Elena am înțeles că îi era frică de învinutul Țundrea Ilie Marcel, respectiv că îi va da foc la gospodărie sau că o va omorî. Am asigurat-o că dacă se va stabili că el este cel vinovat învinutul nu va mai fi în libertate o perioadă de 20 de ani. În continuare am insistat să spună adevărul chiar dacă Popescu Ioana – mama învinutului Țundrea Ilie Marcel, a rugat-o să nu spună tot ce cunoaște. Probabil enervată de insistențele mele martora Negrea Elena s-a exprimat în sensul că, chiar dacă l-a văzut ori nu l-a văzut nu mai dă altă declarație, fiindu-i frică. Expresia folosită de martoră m-a făcut să înțeleg că persoana la care s-a referit este Țundrea Ilie Marcel”.

Facem precizarea că martora Negrea Elena dăduse deja o declarație, în data de 26.06.1992, maiorului Marcu Ion, în care nu menționa că ar fi văzut vreo persoană la locul și la data săvârșirii faptei.

Având în vedere declarațiile lui Vodislav Grigore procurorul Diaconescu Ion o audiază din nou în data de 06.07.1992 pe Negrea Elena. Nici măcar cu prilejul acestei declarații martora nu îl menționează pe Țundrea Ilie Marcel ca prezent la data și locul faptei. Mai mult decât atât, martora afirmă: „Este adevărat că în ziua de 03.07.1992, nu pot preciza ora m-am trezit cu martorul Vodislav Grigore strigând la poarta locuinței mele. Martorul a și intrat în casă și am avut discuții cu ele cerându-mi să-i spun ce a avut Marcel cu fata. Vodislav Grigore mi-a motivat că numitul Țundrea Ilie Marcel nu scapă și mi-a indicat să spun că l-am văzut în zona în care s-a produs moartea minorei. Cred că era sub influența băuturilor alcoolice. L-am respins pe un ton respingător cerându-i să plece. Nu este adevărat că în discuțiile pe care le-am avut cu Vodislav Grigore în ziua de 03.07.1992 acesta ar fi făcut vreo referire la faptul că mama învinutului Țundrea Ilie Marcel m-ar fi rugat să nu spun tot ce am văzut”.

Având în vedere această declarație a martorei Negrea Elena, procurorul Diaconescu Ion procedează tot la data de 06.07.1992 la o confruntare între Vodislav Grigore și Negrea Elena. Procesul-verbal de confruntare este nedat, însă data efectuării confruntării se deduce prin raportare la declarația din data de 06.07.1992 a martorei Negrea Elena la care am făcut referire anterior și la declarația dată de aceeași martoră ulterior confruntării, tot în data de 06.07.1992. Inclusiv cu prilejul confruntării cu Vodislav Grigore, Negrea Elena își menține aceeași poziție și anume că nu a văzut nicio persoană la data și locul săvârșirii faptei.

Cu toate acestea, după efectuarea acestei confruntări, Negrea Elena este audiată din nou în data de 06.07.1992, moment în care se produce și revenirea sa în declarații. Este de precizat un lucru foarte important, și care ar fi trebuit să atragă atenția organelor judiciare, această nouă declarație este dată în prezența martorului asistent Vodislav Grigore, tocmai persoana cu care fusese anterior confruntată. Însă, nici în această declarație inițială nu îl indică în mod concret pe Țundrea Ilie Marcel: „La apropierea mea, am văzut pe firul apei, o persoană de sex masculin, în ținută ușoară, de vară, îndepărtându-se în fugă prin albia pârâului Valea Rea. Aceea persoană era înaltă și siluetă, slabă. După înfățișare am asemuit acea persoană cu învinuitul Țundrea Ilie Marcel”. Spre sfârșitul declarației arată însă că „convingerea mea este că persoana ce a fost văzută de mine fugind în albia pârâului Valea Rea este Țundrea Ilie Marcel”.

Analizând toate aceste declarații ale martorei Negrea Elena rezultă în mod evident tendința organelor judiciare de a-i sugera și a o influența pe aceasta să-l indice pe Țundrea Ilie Marcel ca autor al săvârșirii infracțiunilor comise asupra victimei Gherasie Mioara.

Dincolo de modalitatea în care au fost luate aceste declarații, organele judiciare ar fi trebuit să țină cont și de elemente care privesc aspecte de psihologie judiciară. În primul rând trebuiau să evalueze personalitatea martorei Negrea Elena. La aceea dată aceasta era o persoană în vârstă și care, potrivit afirmațiilor lui Gherasie Cristinel, se deplasa greu, mergând într-un baston de lemn. Potrivit martorei Băncilă Ileana (sora victimei) „în acea perioadă lui Negrea Elena îi cam plăcea să bea; deși era în vârstă consuma zilnic alcool”. Tot martora Băncilă Ileana relatează despre o relație de dușmănie existentă între Vodislav Grigore și Țundrea Ilie Marcel.

Organele judiciare erau obligate să aibă în vedere și un alt element. Astfel, Negrea Elena era vecină cu familia Gherasie și nașa lui Gherasie Cristinel. Dincolo de reținerea pe care martora ar fi putut-o avea în a relata unele aspecte organelor judiciare, dacă l-ar fi văzut pe Țundrea Ilie Marcel la locul săvârșirii faptei, ar fi trebuit să povestească acest aspect măcar membrilor familiei Gherasie sau eventual unor prietene de încredere. Nu avea nici un motiv să i se destăinuie tocmai lui Vodislav Grigore. Mai mult decât atât, dacă după descoperirea cadavrului (18.06.1992), fiind evidentă săvârșirea unui omor, o oarecare temere a

martorei în a da declarații putea să fie luată în calcul, faptul de a nu povesti ce ar fi văzut familiei victimei sau altor persoane apropiate nu are nicio justificare cel puțin pentru datele de 16.06.1992 și 17.06.1992, când se cerceta doar o dispariție a unei minore. La acel moment însă, din nefericire, organele judiciare nu s-au aplecat absolut deloc asupra acestor probleme.

În data de 07.07.1992 este întocmit raportul de expertiză cu nr. 243873 al Inspectoratului General al Poliției – Institutul de Criminalistică în care se constată următoarele referitor la obiectele ridicate de la Țundrea Ilie Marcel și la tamponul vaginal ridicat de la victimă:

- pe cămașa roz (poale stânga, mâneca dreaptă, spate) s-au pus în evidență urme de sânge uman ce aparțin grupei sanguine A II;
- pe cămașa lila (piept, mânecă dreaptă) s-au pus în evidență urme de sânge ce aparțin grupei sanguine AB IV;
- pe chiloții, pantalonii blugi și pe cele două pietre s-au pus în evidență urme de sânge uman dar cantitatea redusă de probă nu a permis efectuarea altor determinări;
- pe pantalonii maro, cămașa maro și chiloții numerotați cu 2 nu s-au evidențiat urme de sânge;
- pe fronturile vaginale și ale tamponului vaginal s-au pus în evidență numeroase capete de spermatozoizi; grupa sanguină a amestecului de secreții este probabil AII (secretor); caracterul de probabilitate se datorează acțiunii factorilor de mediu (apă) ce puteau duce la distrugerea eventual a unei aglutinine;

În legătură cu petele de sânge care au fost găsite pe cămașa roz ridicată de la domiciliu lui Țundrea Ilie Marcel este de menționat că în mod firesc în cauză ar fi trebuit dispusă în fază de urmărire penală o expertiză traseologică care să constate exact dispunerea acestor pete de sânge pe obiectul de îmbrăcăminte și modalitatea în care ar fi putut fi produse aceste pete, întrucât victima nu prezenta vizibile leziuni externe.

Trebuie menționat că Țundrea Ilie Marcel avea, ca și victima Gherasie Mioara, grupa de sânge AII. De altfel, cea mai mare parte din populația României (43%) are

grupa de sânge All. Facem precizarea că și învinuitul Avram Gheorghe are grupa de sânge All însă, la acele momente, acestuia, deși era suspect, nu i s-au recoltat niciun fel de probe.

*

Acestea erau probele care existau la dosarul cauzei în data de 14.07.1992, dată la care procurorul Diaconescu Ion, după o audiere sumară (efectuată, de această dată, inclusiv prin prezentarea învinuirii) procedează la arestarea inculpatului Țundrea Ilie Marcel. Acesta avea să fie eliberat abia după o perioadă de 12 ani.

După arestarea lui Țundrea Ilie Marcel, în data de 16.07.1992 martora Negrea Elena este chemată să efectueze o recunoaștere după trei cămăși. În acest „grup” de obiecte prezentate spre recunoaștere sunt introduse cele trei cămăși ridicate de la Țundrea Ilie Marcel –cea roz, cea cărămizie și cea lila. Martora alege cămașa de culoare roz. De altfel, aceasta era cămașa care avea și cele mai multe pete de sânge, lucru pe care probabil l-a putut constata și care a determinat-o să o recunoască.

Această modalitate neprincipială de efectuare a anchetei o determină pe martoră ca, după acest moment, să nu mai aibă nicio îndoială: l-a văzut pe inculpatul Țundrea Ilie Marcel la locul săvârșirii infracțiunii. Astfel, a declarat: „Lângă capul victimei l-am văzut pe inculpatul Țundrea Ilie Marcel îmbrăcat în pantaloni de culoare închisă și o cămașă de culoare roz, cu mânecile suflecate până deasupra coatelor. Susnumitul era în picioare dar orientat cu fața înspre direcția din care veneam eu. Scena m-a determinat să țip și să mă exprim astfel „au, Mioară, tu ești aici!”. Auzindu-mă, inculpatul Țundrea a fugit în direcția podului ce trece peste pârâul Valea Rea (podul de cale ferată). La rândul meu am fugit în direcția podului pe sub care venisem, respectiv în direcția domiciliului”.

*

Din păcate, în aceeași modalitate în care au fost evaluate probele de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj ele au fost evaluate și de instanțele de judecată care l-au condamnat pe Țundrea Ilie Marcel. După ce Țundrea Ilie

Marcel a fost trimis în judecată prin rechizitoriul din data de 09.11.1992, dosarul s-a aflat pe rolul Tribunalului Gorj. În prima declarație pe care a dat-o în fața tribunalului, Negrea Elena menționează o cu totul altă îmbrăcăminte pe care ar fi purtat-o Țundrea Ilie Marcel și anume pantaloni negri și cămașă roșu închis, cu precizarea că ar fi fost și ruptă la spate. Într-o altă declarație, dată tot la instanță, vorbește de o cămașă de culoare roșu închis cu mâneca răsfrântă. Instanța a efectuat inclusiv o deplasare la fața locului, prilej pentru martora de a indica locul în care susținea că s-au aflat victima și inculpatul. Având în vedere acest aspect, într-o declarație dată în fața instanței Țundrea Ilie Marcel a încercat să se apere menționând următoarele: „Am susținut că martora Negrea Elena nu putea să vadă din albia pârâului de unde venise după găște, adică nu mă putea vedea pe mine din cauza vegetației”. Concluzia instanței cu privire la această apărare nu mai are nevoie de niciun comentariu, pentru că sfidează orice logică: „Această apărare a inculpatului reprezintă de fapt o recunoaștere implicită a faptului că s-a aflat în acel loc ascuns posibilității de vedere”. Instanța a mai reținut în sentința de condamnare că Țundrea Ilie Marcel este supus viciului beției și violent și că urmare acestor împrejurări și a incapacității de a susține material familia din care face parte și un copil minor, familia acestuia s-a destrămat. S-a mai reținut că are comportări hipomaniacale rezultate din practicarea onaniei (stabilită prin mărturia sa), înclinația spre obscen și pervers, dovedită prin lecturile revistelor pornografice, aspecte care în ochii instanței puneau în evidență un comportament sexual deviant care se înscria în potențialitatea infractorului de a comite violul și omorul.

În realitate, expertiza psihiatrică întocmită în cauză nu stabilea că Țundrea Ilie Marcel are comportări sexuale deviante ci doar constata că are o personalitate dizarmonică cu aspect schizoid.

În baza probelor, prin sentința penală cu nr. 17 din 18.05.1993, Țundrea Ilie Marcel a fost condamnat la o pedeapsă de 25 de ani de închisoare.

Apelul declarat a fost respins prin sentința penală nr.85 din 07.04.1997 dosar nr. 574/1994 a Curții de Apel Craiova. În sentință s-a reținut, în mod similar hotărârii pronunțate de Tribunalul Gorj, ca aspecte negative ale personalității lui Țundrea Ilie Marcel faptul că a fost student la două facultăți și nu a absolvit niciuna, că i s-a desfăcut disciplinar contractul de muncă, că este consumator de băuturi alcoolice și

violent și că are înclinații spre obscen și pervers, cu un comportament sexual deviant.

Prin decizia penală nr. 2729 a Secției penale a Curții Supreme de Justiție a fost respins recursul declarat menținându-se condamnarea la 25 de ani de închisoare. Printre altele Instanța Supremă a reținut că „din examinarea probelor directe și indirecte administrate în cauza, în ansamblu și în înălțuirea lor logică, rezultă că singurul autor al săvârșirii faptelor de viol și omor calificat este inculpatul Țundrea Ilie Marcel, care a adoptat poziția negării lor, dându-și seama de gravitatea acestora și urmărilor la care se expune”.

*

În legătură cu activitatea procurorului Diaconescu Ion trebuie pus în evidență un aspect care privește audierea ca martor de către instanță, în cursul rejudecării cauzei, a lui Olaru Ion. Astfel, după ce prin sentința penală cu nr. 507/S/17.09.2004 a Tribunalului Brașov, menținută prin decizia penală cu nr. 278/Ap/07.09.2005 a Curții de Apel Brașov, Țundrea Ilie Marcel a fost achitat, cu prilejul soluționării recursului de către Înalta Curte de Casație și Justiție (dosar nr. 23290/1/2005 al Secției penale) a fost propusă de către parchet audierea martorului Olaru Ion.

Modalitatea în care martorul Olaru Ion ajunge să fie audiat în instanță este cel puțin ciudată. În data de 28.10.2005, aflat în Penitenciarul Târgu Jiu deținutul Olaru Ion trimite o cerere de audiență în legătură cu un dosar pe care procurorul Diaconescu Ion l-ar fi instrumentat. Cererea este adresată personal procurorului și pe ea există antetul Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj purtând numărul de înregistrare 5379/VIII-1 din 03.11.2005. Această cerere nu poartă, așa cum ar fi fost normal, și rezoluția prim-procurorului Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj către procurorul Diaconescu Ion, de unde deducem că procurorul a înregistrat personal cererea. În urma acestei cereri, Diaconescu Ion procedează la audierea pe formular de martor a deținutului Olaru Ion deși nu mai avea competența de a lua declarații în acest dosar, care se afla pe rolul instanțelor. În cadrul audierii, acesta a susținut că la sfârșitul anului 1992 a stat în penitenciar cu Țundrea Ilie Marcel care i s-ar fi destăinuit că el a omorât-o pe Gherasie Mioara dar că

altcineva ar fi violat-o, și anume un ceferist pe nume „Viorel”. Prin urmare, procurorul Diaconescu Ion trimite această declarație, luată într-un cadru extrajudiciar, la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, care o atașează la motivele de recurs, astfel actul ajungând la dosarul Înaltei Curți de Casație și Justiție. De altfel, acesta este și motivul esențial pentru care prin decizia penală nr. 2137 din 03.04.2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, decizia Curții de Apel Brașov a fost casată cu trimitere spre rejudecare la Tribunalul Brașov, numai în ceea ce privește aspectele ce țineau de infracțiunea de omor calificat, întrucât Olaru Ion nu putea fi audiat direct în faza procesuală a recursului.

După reluarea cercetărilor, fiind întrebât în legătură cu modalitatea în care a ajuns să-l audieze pe Olaru Ion, procurorul Diaconescu Ion a relatat că în anul 2005, într-o anumită perioadă, a fost și președintele comisiei de eliberări condiționate din penitenciarul Târgu-Jiu și, în această calitate, îl știa pe Olaru Ion din penitenciar, acesta fiind una din persoanele care formulau în mod repetat cereri de audiență la procurorul care se ocupa de penitenciare. A precizat că l-a audiat personal în urma unei solicitări a acestuia, totodată menționând că îl știa că este reclamagiu, avea tulburări de comportament, fiind în general un deținut problemă: „Tocmai din acest motiv nu am pus bază în ce mi-a declarat în legătură cu cazul Țundrea”.

Dincolo de mențiunile pe care le-a făcut cu prilejul declarației de martor pe care a dat-o, în data de 06.02.2011, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, modalitatea de abordare a martorului Olaru Ion de către procurorul Diaconescu Ion reliefează o dată în plus tendința acestuia din urmă ca, inclusiv după ce în cauză au fost efectuate expertize ADN care demonstau dincolo de orice tăgadă că nu lui Țundrea Ilie Marcel îi aparțin probele de spermă recoltate din vaginul victimei, să demonstreze cu orice preț că Țundrea Ilie Marcel este autorul omorului săvârșit asupra victimei Gherasie Mioara. Mai ales că, în mod paradoxal, acest așa-zis martor a apărut chiar înainte de o achitare definitivă, foarte previzibilă, a lui Țundrea Ilie Marcel, inclusiv în legătură cu săvârșirea infracțiunii de omor calificat. Această apariție a martorului la aproximativ 13 ani de la momentul în care susținea că ar fi purtat discuția cu Țundrea Ilie Marcel ridică din start numeroase semne de întrebare.

Întrucât nu mai avea competență legală și având în vedere că era procurorul care îl trimisese în judecată pe Țundrea Ilie Marcel (iar că încă din anul 2005 se punea în

mod serios problema modului de desfășurare a anchetei în faza de urmărire penală), procurorul Diaconescu Ion ar fi trebuit măcar să se abțină de la luarea unei astfel de declarații. Or, faptul că nici măcar nu a avut o rezoluție din partea prim-procurorului Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj demonstrează odată în plus tendința inexplicabilă a procurorului Diaconescu Ion de a-l acuza pe Țundrea Ilie Marcel în ciuda tuturor probelor științifice administrate în cauză.

De altfel, instanțele care l-au audiat ulterior pe Olaru Ion au înlăturat în mod pertinent și motivat declarațiile acestuia. Atât Tribunalul Brașov, cât și Curtea de Apel Brașov, au reținut că aspectele relatate de Olaru Ion constituie simple fantezii care nu pot contribui la elucidarea situației de fapt, fiind pline de contradicții pentru care nu a oferit nicio justificare: „Simpla lecturare a depozițiilor acestuia, date în fața procurorului, instanței de fond și a celei de apel este de natură a evidenția faptul că martorul pur și simplu fabulează, acestea fiind pline de inadvertențe, contradicții și chiar împrejurări nereală”.

La acest moment, putem afirma fără nicio îndoială că aspectele constatate de instanță în legătură cu credibilitatea martorului Olaru Ion sunt confirmate de constatările tehnico-științifice efectuate după reluarea cercetărilor, din care reiese faptul că urmele de spermă de pe tamponul vaginal ridicat de la Gherasie Mioara îi aparțin lui Avram Gheorghe. Acest aspect demonstrează o dată în plus că acel „Viorel” a fost inventat de Olaru Ion, după cum a fost inventată întreaga discuție pe care susține că ar fi avut-o cu Țundrea Ilie Marcel.

*

Comparând situația din dosar a lui Țundrea Ilie Marcel cu situația lui Avram Gheorghe putem trage mai multe concluzii:

- ambii au fost inițial considerați suspecți de către organele de urmărire penală, însă din motive diferite; Avram Gheorghe a fost considerat suspect întrucât era, împreună cu Gherasie Cristinel, ultima persoană care văzuse victima în viață, pe când Țundrea Ilie Marcel a fost considerat suspect întrucât era văzut ca un „element antisocial”;
- Avram Gheorghe nu a fost examinat medico-legal, așa cum s-a întâmplat în cazul lui Țundrea Ilie Marcel; de altfel, din urma dosarului descoperită la Parchetul

de pe lângă Tribunalul Gorj a rezultat că un număr de 22 de persoane au fost examinate medico-legal, odată cu Țundrea Ilie Marcel în timpul investigațiilor efectuate în cauză, și anume: Diaconescu Romeo, Baran Mircea, Diaconescu Ion, Ganea Victor, Manu Ion, Ganea Valeriu, Cioacă Adrian, Mogoș Iulian, Pinte Florin, Gramescu Mihai, Iancu Marian, Binciu Stelică, Baclavan Nicolae, Zirna Marian, Costea Florin, Candrea Sorin, Gjita Ion, Grosu Florin, Mera Vasile, Pampe Ion, Davidoiu Gabriel, Petrescu Dumitru;

- lui Avram Gheorghe nu i s-au recoltat probe în vederea stabilirii grupei sanguine (dintr-un proces-verbal descoperit la urma dosarului Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj rezultă că i s-au recoltat doar fire de păr, nereieșind însă și ce s-a întâmplat cu aceste probe biologice), lucru care s-a întâmplat în situația lui Țundrea Ilie Marcel; acestuia din urmă, pe lângă probele de sânge recoltate, i s-au mai recoltat și probe biologice din regiunea pectorală dreapta, față exterioară gamba stângă, penis, depozit subunghial mâini, depozit subunghial picioare; în afară de probele de sânge nu rezultă ce s-a întâmplat cu celelalte probe;

- în cadrul perchezițiilor care s-au efectuat de la Avram Gheorghe nu s-a ridicat niciun obiect de îmbrăcăminte; comparativ, la Țundrea Ilie Marcel au fost efectuate un număr de trei percheziții domiciliare în care au fost ridicate mai multe obiecte de îmbrăcăminte;

- nici în cazul lui Avram Gheorghe și nici în cazul lui Țundrea Ilie Marcel nu au fost verificate în mod detaliat alibiurile acestora;

- niciunul din cei doi nu a fost testat la poligraf.

- dacă în cazul lui Țundrea Ilie Marcel la dosarul de bază au fost puse toate actele referitoare la cercetările care s-au desfășurat, în situația lui Avram Gheorghe mai multe acte au rămas la urma dosarului de urmărire penală a Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj; la această urmă au fost descoperite procesul-verbal de percheziție domiciliară, procesul-verbal de recoltare a unor fire de păr, declarația mamei lui Avram Gheorghe, Avram Iliana, precum și un supliment de declarație luat acesteia; de altfel la această urmă a dosarului de urmărire penală au fost descoperite și alte acte care în mod firesc ar fi trebuit să se afle în dosarul de bază: memoriile ale mamei lui Țundrea Ilie Marcel, Popescu Ioana, declarație olografă Tașcău Titu, declarație olografă Mocanu Aurelia, declarația olografă Băran Mircea, declarație pe formular Trăsneru Felicia, declarație olografă

Petrița Nicolae, declarație olografă Bursuc Silviu, declarație olografă Bursuc Ilie, notă-raport întocmită de sergenții majori Negrea Cristian și Fugaru Ion referitoare la Gherasie Cristinel.

1.4. Aspecte privind proba pe care au fost evidențiate profilurile ADN

Deși pe tot parcursul fazei de urmărire penală, desfășurate în anii 2010 și 2011 de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, învinuitul Avram Gheorghe s-a prevalat de dreptul la tăcere, refuzând din punct de vedere procesual să dea vreo declarație, totuși, extrajudiciar, a afirmat față de anchetatori că el consideră că probele (tamponul vaginal) de la dosarul privind decesul numitei Gherasie Mioara au fost substituite, menționând că în anul 2002 un ofițer de poliție, pe nume Răgman, i-ar fi luat probe de spermă.

Tocmai din acest motiv, pentru a fi lămurite toate aspectele, în cursul urmăririi penale a fost identificat ofițerul de poliție Răgman Ion, care a declarat următoarele: „Nu am lucrat în cazul Țundrea Ilie Marcel, întrucât în anul 1992 eram ofițer instructor la Academia de Poliție. În anul 1993, luna august m-am transferat la Poliția Târgu Cărbunești. Din luna ianuarie 1995, am lucrat la Serviciul judiciar al județului Gorj. Am fost unul din polițiștii care am lucrat la cazul „Călescu”, în care Avram Gheorghe a fost condamnat și a executat pedeapsa. De asemenea, Avram Gheorghe a fost suspect într-un alt caz de omor din localitatea Pojogeni, privind moartea numitei Chivulescu Elena. Este posibil să se fi recoltat în unul din cazurile în care a fost suspect Avram Gheorghe probe biologice acestuia (sânge sau păr). În nici într-un caz nu i s-au recoltat lui Avram Gheorghe probe de spermă. Nu am recoltat niciodată nici de la Avram Gheorghe și nici de la altcineva probe de spermă. De altfel, nu există ca procedură recoltarea probelor de spermă. Nu aveam cum să fac o asemenea solicitare. Nu am avut niciodată acces la dosarul privindu-l pe Țundrea Ilie Marcel. Nu am văzut niciodată acel dosar și nu cunosc la ce organe judiciare s-a aflat acel dosar”.

Din declarația menționată rezultă în mod evident motivul pentru care Avram Gheorghe sugerează că tocmai Răgman Ion ar fi putut substitui

probele de la dosar. Avram Gheorghe are toate motivele să fie „supărat” pe acest ofițer de poliție, întrucât acesta este cel care l-a anchetat și a lucrat la constituirea probatorului în cazul privind omorul săvârșit în anul 1995 asupra lui Călescu Mircea, infracțiune pentru care a fost condamnat la 19 ani închisoare, pedeapsă din care a executat 14 ani, până a fost liberat condiționat.

De altfel, susținerea că i s-au recoltat pentru comparație probe de spermă este neverosimilă, întrucât pentru efectuarea constatărilor sau expertizelor sperma nu este folosită ca element de referință de la un anumit subiect, ci se ridică alte probe biologice - salivă, sânge sau păr.

În legătură cu probele vaginale ridicate de la victima Gherasie Mioara trebuie avute în vedere mai multe aspecte.

Din procesul-verbal de recoltare de probe întocmit în data de 19.06.1992 la sediul Spitalului Orășenesc Târgu Cărbunești (morga spitalului) de către locotenent colonel Oprea Gheorghe, din cadrul Serviciului Judiciar al Inspectoratului de Poliție al Județului Gorj, locotenent Pigui Cristian, specialist criminalist, sergent major Negrea Cristian, tehnician criminalist și medicul legist Radu Gheorghe, rezultă că de la cadavrul victimei s-a recoltat cu ajutorul unei pense, folosind un tampon din tifon, prin introducerea în vagin, depunerea de conținut vaginal, aceasta fiind transferată pe două lamele din sticlă.

Aceste probe au fost trimise pentru examinare la Inspectoratul General al Poliției, Institutul de Criminalistică care, în data de 07.07.1992 a întocmit raportul de expertiză nr. 243873/3/1992. În cuprinsul acestui raport se menționează: „Tamponul vaginal a fost pus la macerat în ser fiziologic după care a fost pus în contact cu reactivii Phosphatssmo anti-human Semen, Florance. Din macerat și din exudatul vaginal s-au realizat frotiuri colorate cu hematoxilin-eozină, după care au fost observate la microscop cu obiectivul de imersie. S-au observat numeroase capete de spermatozoizi atât pe frotiurile exudatului vaginal cât și cele ale tamponului vaginal, alături de microflora acvatică. Grupa sanguină a amestecului de secreții s-a determinat prin metoda absorbției și are un caracter probabil datorită prezenței microflorei acvatice care a fost vizualizată pe frotiu”. Concluziile expertizei au fost că pe frotiurile vaginale și ale tamponului vaginal s-au pus în evidență numeroase capete de spermatozoizi. Grupa sanguină a amestecului de secreții este probabil All secretor, caracterul de probabilitate fiind cauzat de acțiunea

factorilor de mediu (apă) ce puteau duce la distrugerea a eventuală a unor aglutinine.

După efectuarea acestei expertize probele au fost trimise Inspectoratului de Poliție al Județului Gorj - Serviciul Judiciar.

Având în vedere caracterul de probabilitate, a fost dispusă efectuarea unei noi expertize, tot de către Inspectoratul General de Poliție – Institutul de Criminalistică.

Potrivit raportului de expertiză cu numărul 243920 din 27.07.1992 au fost efectuate examene de laborator: „Examinarea frotiurilor vaginale s-a realizat la microscopul Bioram cu obiectiv de 100 X, prin imersie în lumină artificială și a pus în evidență capete de spermatozoizi. Fragmente din petele (probele) alb-gălbui, cât și fragmente de material textil curat (martori), au fost puse la absorbit cu ser A și B. După 24 de ore s-au realizat diluții succesive în ser fiziologic peste care s-au adăugat suspensii eritrocitare omoloage.” Concluziile expertizei au fost următoarele: „Pe frotiurile vaginale puse la dispoziție în cauza privind moartea violentă a minorei Gherasie Mioara din Târgu Cărbunești, sat Pojogeni, jud. Gorj, s-au pus în evidență spermatozoizi. Petele alb-gălbui de pe tamponul vaginal pus la dispoziție în aceeași cauză sunt se spermă umană ce aparține grupei sanguine All secretor”. Probele au fost restituite Inspectoratului de Poliție al Județului Gorj.

Ulterior, aceste probe au fost atașate la dosarul cauzei, cu prilejul întocmirii rechizitoriului, într-un plic, la pagina 70.

În anul 2004, cu ocazia soluționării cererii de revizuire, procurorul Emil Moța de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj a ridicat probele existente în plicul de la pagina 70 de la dosar de la greșiera șefă Clara Dobroiu din cadrul Tribunalului Gorj. La acel moment dosarul cauzei se afla în arhiva instanței de executare, adică Tribunalul Gorj, întrucât cauza privind-l pe Țundrea Ilie Marcel fusese soluționată în mod definitiv. Între procurorul Emil Moța și greșiera șefă Clara Dobroiu a fost întocmit un proces-verbal în care se menționează că de la fila 70 din dosar a fost ridicat un plic format mare în care se aflau două plicuri format mic ce conțineau lamelele cu exudat vaginal respectiv tampoane vaginale.

În cauză au fost audiați atât procurorul Emil Moța cât și greșiera Clara Dobroiu. Procurorul Emil Moța a declarat: „În cadrul procedurii de revizuire a cazului Țundrea Ilie Marcel, studiind dosarul aflat la Tribunalul Gorj am constatat existența

unui plic, atașat dosarului, sigilat, închis în care se aflau tampoane și lamele cu secreții vaginale recoltate de la victima Gherasie Mioara. Conținutul plicului era scris pe acesta. Din câte îmi amintesc la dosar se afla și o adresă prin care probele erau restituite după efectuarea unei expertize serologice. Am solicitat Tribunalului Gorj, prin adresă înaintarea către Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj a acelor probe, în vederea efectuării unei expertize ADN. M-am deplasat personal la instanță (Tribunalul Gorj) luând legătura cu greșiera șefă (doamna Dobroiu) care mi-a înmănat plicul cu respectivele probe, întocmindu-se un proces-verbal semnat de mine și de ea. Acest lucru se întâmpla prin ianuarie - februarie 2004 (...) Precizez că de la momentul de când am preluat plicul de la doamna greșier șef Dobroiu și până la trimiterea probelor la expertiză eu nu am deschis plicul și nici nu am intervenit în vreun fel asupra probelor conținutului”.

Martora Dobroiu Clara a confirmat declarația martorului Moța Emil menționând că: „I-am predat procurorul Moța acele probe exact așa cum au fost găsite la dosar, fără a se interveni în vreun fel asupra lor”.

De altfel, la dosarul cu nr. 1559/Ap/2004 al Curții de Apel Brașov există o adresă datată 10.01.2005 semnată de procurorul Gheorghe Emil Moța în care se consemnează următoarele: „Cadavrul victimei a fost identificat după două zile de la deces în apa râului Tărășel, acoperit cu crengi. Examenul necroptic a fost efectuat de către Serviciul de Medicină Legală Gorj, ocazie cu care s-au recoltat probe biologice vaginale cu ajutorul unui tampon și a unor lamele (autopsia și recoltarea au fost efectuate de doctor Radu Gheorghe, în prezent decedat). Ulterior, în cursul urmăririi penale probele au fost trimise la Institutul de Criminalistică din cadrul Inspectoratului General al Poliției pentru efectuarea unor expertize criminalistice iar cele neconsumate au fost restituite odată cu rapoartele expertizei. La finalizarea urmăririi penale, plicurile cu probele restituite au fost atașate la dosarul de urmărire penală nr. 400/P/1992 al fostei Procuraturi Județene Gorj, finalizat prin rechizitoriul din 09.11.1992. Cu ocazia soluționării cererii de revizuire a condamnatului Țundrea Ilie Marcel, Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj, a ridicat pe bază de proces-verbal de la fila 70 din dosarul cu nr. 400/P/1992, aflat la arhiva Tribunalului Gorj, un plic format mare în care se aflau alte două plicuri format mic, conținând probe biologice, respectiv lamelele cu exudat vaginal și tampon cu secreție vaginală și care au fost trimise la Institutul

Național „Mina Minovici” București, pentru efectuarea expertizei genetice. Practic, plicurile cu probele menționate au însoțit dosarul în tot cursul procesului penal – Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj- Tribunalul Gorj- Curtea de Apel Craiova- Curtea Supremă de Justiție, precum și multiplele dosare de revizuire penală”.

Ulterior, probele au fost trimise în vederea efectuării expertizelor ADN.

Prin urmare este exclusă posibilitatea contaminării sau înlocuirii probelor ridicate de la victima Gherasie Mioara.

Avem în vedere în principal două considerente foarte importante.

În primul rând, din raportul de expertiză medico-legală cu nr. A15/12562/2003 al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București întocmit la data de 02.09.2005 rezultă că microurmele prezente pe tamponul cu secreții vaginale a pus în evidență un amestec de produse biologice ce conține, pe de o parte spermă și, pe de altă parte celule epiteliale (vaginale). În ceea ce privește celulele epiteliale (vaginale) rezultate din fracția celulară epitelială a tamponului cu secreții vaginale se menționează că ele pot aparține defunctei Gherasie Mioara, întrucât probabilitatea de înrudire directă în cadrul unei relații tată-fiică cu numitul Gherasie Marin este estimată statistic de 99,99%. Aici trebuie să facem precizarea că întrucât analiza repetată a probelor biologice de os prelevate prin exhumare de la defuncta Gherasie Mioara nu a condus la evidențierea de profile genetice, experții au apelat la metoda comparării profilului ADN evidențiat în fracția epitelială cu rudele victimei și anume tatăl acesteia Gherasie Marin, fratele acesteia Gherasie Cristinel, și sora acesteia Gherasie Reli.

Pe de altă parte, cel de-al doilea profil genetic este extras din fracția spermatică a probelor puse la dispoziția experților și evident, acest profil ADN nu poate fi decât al autorului infracțiunii.

Ar fi absurd să concepem că o persoană, fie ea și de rea-credință, ar fi putut deține în același timp, atât probe de spermă de la Avram Gheorghe cât și celule epiteliale de la Gherasie Mioara - în condițiile în care victima a fost înmormântată la un moment imediat ulterior efectuării autopsiei sale în anul 1992, dată la care analizele genetice nici nu se efectuau în România - și să pună aceste probe pe un tampon pe care ulterior să-l strecoare, fără a fi văzută, într-un plic existent la dosarul instanței.

În concluzie, probele pe care le-au avut la dispoziție, experții în vederea efectuării analizelor genetice nu pot fi decât acelea ridicate din vaginul victimei Gherasie Mioara la momentul efectuării autopsiei, pe considerentul că, pe aceste probe a fost descoperit atât profilul ADN, extras din fracția epitelială, al victimei Gherasie Mioara cât și profilul ADN, extras din fracția spermatică, al lui Avram Gheorghe (ultima persoană care a văzut victima în viață).

1.5. Analiza probatoriului învinuitului Avram Gheorghe

Faptul că Avram Gheorghe este autorul violului și omorului săvârșit asupra victimei Gherasie Mioara reiese, în esență, din următoarele aspecte:

1. Avram Gheorghe și Gherasie Cristinel (fratele victimei) sunt ultimele persoane care au văzut victima în viață. După cum reiese din actele de cercetare, cei doi s-au întâlnit pe un pod construit peste pârâul în care victima spăla rufe, au discutat și au aruncat în locul unde se afla victima un săpun pe care Avram Gheorghe îl avea asupra sa. Facem precizarea că, odată cu căutările efectuate începând cu data de 16.06.1992 în vederea descoperirii victimei și până în data de 18.06.1992, atunci când a fost descoperit cadavrul acesteia, au fost găsite în albia râului toate obiectele de vestimentație spălate precum și recipientul în care au fost spălate, însă săpunul pe care îl avea de la Avram Gheorghe nu a mai fost descoperit.
2. Potrivit raportului Institutului de Medicină Legală „Mina Minovici” București varianta ca lui Avram Gheorghe să-i aparțină urmele din fracția spermatică existente pe tamponul vaginal ridicat de la victimă cu prilejul autopsiei este de $1,36 \times 10^{21}$ (cu alte cuvinte de 13,6 milioane de triliarde) mai probabilă decât varianta ca urmele să-i aparțină unui alt bărbat. Raportându-ne la populația actuală a Terrei, posibilitatea existenței unui alt autor este în mod practic imposibilă.
3. Învinuitul Avram Gheorghe a răspuns nesincer, având un comportament simulat, la efectuarea testului poligraf în legătură cu decesul victimei.
4. Atitudinea lui Avram Gheorghe în fața organelor judiciare din 1992 și până în prezent referitoare la cauza privind decesul numitei Gherasie Mioara. Semnificative, în acest sens, sunt următoarele aspecte:

- în prima declarație, olografă, dată în cauză în data de 19.06.1992 sergentului major Fugaru Ion, a încercat să plaseze întâlnirea de pe pod cu Gherasie Cristinel la o altă dată decât cea reală, în condițiile în care i-ar fi fost foarte ușor să-și amintească data întâlnirii, având în vedere că în acea perioadă era angajat și lucra în schimburi iar declarația a fost luată la un interval trei zile de la dispariția victimei și la o zi de la descoperirea cadavrului acesteia.
- atitudinea acestuia cu prilejul audierilor efectuate în cursul procesului penal, în instanțe, atât cu prilejul soluționării fondului dosarului privindu-l pe Țundrea Ilie Marcel cât și cu prilejul judecării cererii de revizuire, și anume declarațiile din datele de 26.01.1995 (Curtea de Apel Craiova), 21.05.2007 (Tribunalul Brașov), 07.01.2009 (Curtea de Apel Brașov) în cursul cărora a încercat, în mod constant, să inducă instanței ideea că suspecții ar fi niște militari care ar fi trecut prin sat în perioada critică a dispariției victimei.
- încercarea lui Avram Gheorghe ca în dosarul cu nr. 7/62/2007, pe rol la Tribunalul Brașov, să fie scos din cauză și să nu mai fie audiat ca martor (dovadă în acest sens cererea formulată personal în fața instanței în care arăta că el nu poate depune mărturie nici în favoarea nici în defavoarea lui Țundrea Ilie Marcel), cu invocarea unui motiv neverosimil și anume că nu ar vrea să piardă zilele de muncă în penitenciar.
- faptul că după începerea urmăririi penale împotriva sa nu a dorit să dea nicio declarație, invocând dreptul la tăcere.

*

Așa cum a reținut inclusiv instanța a cărei hotărâre a rămas definitivă, săvârșirea infracțiunilor de omor și de viol asupra victimei Gherasie Mioara nu poate fi separată. Potrivit raportului de autopsie medico-legală efectuat în cauză, săvârșirea violului a fost anterioară săvârșirii omorului, aspect ce rezultă din faptul că atunci când a fost violată victima era încă în viață („din deflorarea recentă precum și rezultatul frontirurilor vaginale rezultă că actul sexual a avut loc înaintea omuciderii”). De altfel, dacă am admite că victima a fost omorâtă de altcineva după ce a fost violată de Avram Gheorghe, ne-am afla în prezența unui act lipsit de motivație. În realitate, în mod evident, săvârșirea omorului a avut ca scop

ascunderea săvârșirii violului, de unde se poate trage concluzia certă că ambele acte au fost săvârșite de aceeași persoană. Inclusiv leziunile suferite de victimă și constatate cu prilejul autopsiei dovedesc din plin acest lucru. Astfel, au fost constatate fractura unei coaste și rupturi ale ficatului, leziuni specifice realizării imobilizării victimei în scopul săvârșirii violului. Având în vedere dispunerea acestor leziuni și ținând cont și de vârsta fragedă a victimei, cel mai probabil aceste leziuni au fost produse cu genunchiul, pentru punerea sa în stare de neputință de a se apăra și realizarea facilă a raportului sexual. De asemenea, descoperirea unor pietre în gura victimei (care i-au și produs în final decesul prin asfixie mecanică) dovedește faptul că autorul a încercat să o împiedice să țipe.

*

Ținând cont de toate aspectele arătate mai sus putem deduce modalitatea în care a fost violată și apoi ucisă victima Gherasie Mioara de către învinuitul Avram Gheorghe.

După despărțirea de Gherasie Cristinel, Avram Gheorghe doar a simulat că se îndreaptă către casă și, după ce a observat că fratele victimei a ajuns la șoseaua principală și a luat o mașină către Târgu Jiu, s-a întors la pod și a coborât în albia râului, unde Gherasie Mioara spăla rufe.

Locul în care victima a fost violată și ucisă nu corespunde cu locul unde victima spăla rufe în albia râului, acest loc fiind expus vederii publicului. Din acest motiv, considerăm că locul unde au fost săvârșite cele două infracțiuni este locul unde a fost descoperit cadavrul, aflat la circa 100 de metri de locul în care Gherasie Mioara spăla rufe. Pentru a-și pune în practică activitatea infracțională, Avram Gheorghe a trebuit să o ducă pe victimă până la locul respectiv, fiind posibile două variante. Într-o primă variantă, ar fi putut-o imobiliza și apoi transporta în locul respectiv, ținându-i mâna la gură pentru a nu țipa. În cea de a doua variantă, Avram Gheorghe a putut-o ademini (profitând și de imaturitatea acesteia) pentru a se deplasa spre locul faptei, mai ales că Gherasie Mioara putea avea încredere în Avram Gheorghe, cei doi cunoscându-se din sat, iar cu câteva momente anterioare îl văzuse pe Avram Gheorghe discutând cu fratele său mai mare și, în plus, primise un săpun de la acesta.

Odată ajuns cu victima la locul săvârșirii infracțiunii a continuat să o lovească pe aceasta, pentru a o immobiliza, și i-a introdus pietre în gură, pentru a nu țipa. Apoi, a întreținut raport sexual cu aceasta și a asfixiat-o prin îndesarea pietrelor în gură. După acest moment, a abandonat victima și a plecat spre propriul domiciliu.

2.Mijloacele de probă

2.1 Acte întocmite în cadrul dosarelor privind-l pe Țundrea Ilie Marcel

- urma dosarului nr. 400/P/1992 al Procuraturii Județului Gorj descoperită la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj;
- dosarul nr. 400/P/1992 al Procuraturii Județene Gorj (dosarul de urmărire penală)- 151 file
- dosarul nr. 995/64/2006 al Curții de Apel Brașov incluzând Sentința penală nr. 5/F/MF a Curții de Apel Brașov (soluționarea conflictului negativ de competență) – 10 file
- dosarul nr. 9420/2001 al Tribunalului Gorj incluzând Sentința penală nr. 281 din 20.11.2001 (respingere cerere de revizuire) – 23 file
- dosarul nr. 5679/1999 al Tribunalului Gorj incluzând Sentința penală nr.126 din 14.09.1999 (respingere cerere de revizuire)– 7 file
- dosarul nr. 2723/1992 al Tribunalului Gorj incluzând Sentința penală nr. 17 din 18.05.1993 (condamnarea inculpatului Țundrea Ilie Marcel)– 149 file
- dosarul nr. 4274/1992 al Tribunalului Gorj incluzând Sentința civilă nr. 10903 din 16.12.1992 (dosarul de divorț al lui Țundrea Ilie Marcel) – 37 file
- dosarul nr. 2871/2002 al Tribunalului Gorj incluzând Sentința penală nr. 286 din 08.10.2002 (respingerea cererii de revizuire)- 9 file
- dosarul nr. 6/1372/P/2006 al Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov incluzând Sentința penală nr. 74/S 2.11.2006 (admite lipsa competenței materială Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov)– 28 file
- dosarul nr. 1252/P/2006 al Tribunalului Brașov incluzând Sentința penală 374/s din 28.06.2006 (admiterea excepție lipsei competenței materiale a Tribunalului Brașov)-14 file
- dosarul nr. 1583/P/2004 al Tribunalului Brașov incluzând Sentința penală nr. 507/s din 17.09.2004 (admiterea cererii de revizuire) -71 file

- dosarul nr. 1559/P/Ap/2004 al Curții de Apel Brașov incluzând decizia penală nr. 278/Ap din 07.09.2005 (respingerea apelului) – 119 file
- dosarul nr. 714/2003 al Tribunalului Gorj incluzând Sentința penală nr. 87 din 21.03.2003 (scoaterea cauzei de pe rol privind cererea de revizuire formulată de Țundrea Ilie Marcel și trimiterea dosarului la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj pentru completarea cercetării prealabile) – 19 file
- dosarul nr. 1640/2003 al Tribunalului Gorj incluzând sentința nr. 219 din 24.06.2003 (respingere cerere de revizuire)- 12 file
- dosarul nr. 1062/2004 al Tribunalului Gorj incluzând încheierea din 15.06.2004 (trimiterea dosarului privind cererea de revizuire la Tribunalul Brașov) – 69 file
- dosarul nr. 574/1994 al Curții de Apel Craiova incluzând decizia penală nr. 85 din 07.04.2007 (respingerea apelului) – 213 file
- dosarul nr. 1554/2004 al Tribunalului Gorj incluzând încheiere din 19.05.2004 (admiterea cererii de recuzare a procurorului)– 2 file
- dosarul nr. 7270/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție (incluzând, decizia penală 2137 din 03.04.2006 casare cu trimitere spre rejudecare numai în ceea ce privește infracțiunea de omor calificat) - 47 file
- dosarul nr. 1267/1997 al Curții Supreme de Justiție incluzând încheierea din 13.11.1997 (respingere recurs) – 17 file
- dosarul nr. 2153/1996 al Curții Supreme de Justiție incluzând decizia cu nr. 2610 din 26.11.1996 (admiterea recursului parchetului cu privire la revocarea măsurii arestării preventive) – 11 file
- dosarul nr. 1275/1993 al Curții Supreme de Justiție incluzând încheierea nr. 2622 din 26.11.1993 (trimiterea cauzei la Curtea de Apel Craiova în vederea soluționării apelului declarat de Țundrea Marcel Ilie împotriva Sentinței penale nr. 17 din 18.05.1993)– 9 file
- dosarul nr. 2160/P/2002 al Curții de Apel Craiova incluzând încheierea din 26.11.2002 (respingerea apelului lui Țundrea Ilie Marcel împotriva sentinței 286 din 08.10.2002 pronunțată de Tribunalul Gorj)– 15 file
- dosarul nr. 1950/P/2003 al Curții de Apel Craiova incluzând decizia penală nr. 456 din 16.10.2003 (admiterea apelului declarat de condamnatul Țundrea Ilie Marcel împotriva Sentinței penale nr. 219 din 24.06.2003 a Tribunalului Gorj)– 14 file

- dosarul nr. 2559/2003 al Tribunalului Gorj -5 file
- dosarul nr. 1885/2003 al Tribunalului Gorj incluzând sentința nr. 278 din 02.09.2003 (scoaterea cauzei de pe rol și trimiterea dosarului la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj în vederea de cercetări prealabile) – 6 file
- dosarul nr. 7/62/2007 al Tribunalului Brașov incluzând sentința penală nr. 509/S/2007 (anularea mențiunilor din sentința penală nr. 17 din 18.05.1993 a Tribunalului Gorj în ceea ce privește infracțiunea de omor calificat)- 185 de file
- dosarul nr. 7/62/2007 al Curții de Apel Brașov incluzând decizia penală nr. 50/Ap din 25.06.2009 (respingerea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov împotriva Sentinței penale nr. 509 din 10.10.2007 a Tribunalului Brașov) - 255 de file
- dosarul nr. 7/62/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție incluzând decizia nr. 3824 din 18.11.2009 (ia act de retragerea recursului declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov împotriva decizie penale nr. 50/ Ap/ 25.06.2009 a Curții de Apel Brașov) - 22 file

2.2 Acte întocmite în dosarul privind-l pe învinuitul Avram Gheorghe

- raport de constatare tehnico-științifică nr. 439340 din 13.07.2010 a Inspectoratului General al Poliției Române – Institutul de Criminalistică – Serviciul de Criminalistică;
- adresa cu nr. A15/7842/2010 a Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici”;
- raportul cu nr.A15/7842 din 18.01.2011 a Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici”;
- raport de constatare tehnico-științifică nr. 405353 din 22.12.2010 a Direcției Generale de Poliție a Municipiului București - Serviciul Criminalistic – Compartimentul de Detecție Psihologică a Comportamentului Simulat;
- declarațiile martorului Gherasie Cristinel;
- planșă fotografică cu aspectele fixate cu ocazia conducerii în teren efectuată în data de 31.01.2011 cu numitul Gherasie Cristinel;
- declarațiile martorului Băncilă Ileana;

- declarațiile martorului Ghimiș Emanoil;
- declarațiile martorului Diaconescu Ion;
- declarațiile martorului Fugaru Ion;
- declarațiile martorului Pigui Constantin Cristinel;
- declarațiile martorului Răgman Ion;
- declarațiile martorului Moța Gheorghe Emil;
- declarațiile martorului Dobroiu Clara;
- declarațiile martorului Arcuș Angela;
- declarațiile învinuitului Avram Gheorghe.

3.Aspecte privind prescripția răspunderii penale

3.1 Întreruperea prescripției răspunderii penale

Potrivit art. 121 alin. 1 din Codul penal, prescripția înlătură răspunderea penală. Prin urmare, prescripția înlătură dreptul statului de a trage la răspundere persoana care a comis o infracțiune și obligația corelativă a acesteia de a suporta consecințele faptei săvârșite.

Art. 123 alin. 1 din Codul penal statuează, în legătură cu întreruperea cursului prescripției penale, că ea se produce prin îndeplinirea oricărui act care, potrivit legii, trebuie comunicat învinuitului sau inculpatului în desfășurarea procesului penal.

Potrivit art. 123 alin. 3 din Codul penal întreruperea cursului prescripției produce efecte față de toți participanții la infracțiune, chiar dacă actul de întrerupere privește numai pe unii din ei. Codul penal definește participanții (art. 23) ca fiind persoanele care contribuie în calitate de autori, instigatori sau complici la săvârșirea faptei.

Din interpretarea dispozițiilor legale susmenționate se pot formula mai multe concluzii.

În primul rând, așa cum doctrina penală este unanimă, efectele întreruperii prescripției răspunderii penale se produc *in rem* (în acest sens, de exemplu C. Bulai „Drept penal român”, editura Șansa, 1992, pagina 189), ceea ce înseamnă că

Înteruperea prescripției vizează *fapta săvârșită* și nu persoana vreunui din făptuitori. Acest aspect are la rândul său alte consecințe importante. Astfel, întreruperea are loc chiar dacă unii din participanți nu sunt cunoscuți, și chiar dacă nu au fost cercetați sau judecați (în acest sens Vasiliu, Antoniu ș.a. în Codul penal adnotat pagina 643). De asemenea, actul întrerupător nu este condiționat de soluția dată la finalizarea procesului penal față de persoana la care se referă actul întrerupător de prescripție, deci ea poate fi chiar scoasă de sub urmărire penală sau chiar achitată, fără ca acest fapt să aibă vreo consecință asupra celorlalți participanți.

Alți autori s-au exprimat în sensul că efectul întreruperii prescripției penale se produce *erga omnes* (Versavia Brutaru- Prescripția răspunderii penale din perspectiva dreptului comparat, Revista de drept penal nr. 3/2006 pagina 98).

În al doilea rând, interpretând conținutul art. 123 alin. 1 Cod penal se poate observa că, pentru a fi întreruptă prescripția penală, legiuitorul cere doar ca actul întreruptiv să fie realizat față de o persoană determinată, care să aibă calitatea de învinuit sau inculpat. Legea penală nu condiționează calitatea de participant (persoană care contribuie la săvârșirea faptei) de aceea de învinuit sau inculpat în cauză (dată de participarea ca parte în procesul penal). Cu alte cuvinte, este de văzut motivul pentru care legiuitorul, reglementând prescripția în Codul penal, folosește cu privire la noțiunea de întrerupere a prescripției noțiunile de învinuit sau inculpat, specifice dreptului procesual penal, și nu noțiunea de participant, specifică dreptului penal, deci de ce este folosită expresia „orice act care trebuie comunicat învinuitului sau inculpatului” și nu expresia „orice act care trebuie comunicat, în desfășurarea procesului penal, unui participant la infracțiune”. Răspunsul la această întrebare nu poate fi dedus decât prin raportare la scopul pentru care legiuitorul a instituit instituția întreruperii prescripției răspunderii penale. Acesta a avut în vedere existența unui proces penal care să aibă o continuitate, sens în care statul și societatea demonstrează că doresc și caută tragerea la răspundere penală a persoanelor care, prin săvârșirea de infracțiuni, au periclitat ordinea socială și de drept.

Actul care trebuie comunicat învinuitului sau inculpatului, întrerupător al prescripției, nu reprezintă o favoare făcută de legiuitor celor care au săvârșit fapte penale ci o modalitate de a scoate în evidență, printr-un procedeu de tehnică legislativă,

aspectul că reacția socială față de fapta săvârșită își urmează cursul, că fapta se găsește încă sub obiectivul conștiinței sociale și că nu sunt realizate condițiile pentru ca persoana vinovată să fie scutită de răspunderea penală. Actul care întrerupe prescripția demonstrează existența și persistența acțiunii de tragere la răspundere penală, implicând exercițiul efectiv al acțiunii penale, deoarece asemenea acte se îndeplinesc numai atunci când infracțiunea săvârșită face obiectul unui proces penal. Această interpretare rezidă din efectul *in rem* pe care îl are instituția prescripției răspunderii penale.

Legiuitorul nu a putut să prevadă, în dispozițiile care privesc prescripția răspunderii penale, situația în care în cadrul procesului penal intervine o eroare judiciară, deci că față de o altă persoană decât adevăratul autor au fost exercitate acte de tragere la răspundere penală. Statuând însă prin disp. art. 123 alin. 3 Cod penal că întreruperea produce efecte față de toți participanții la infracțiune (chiar dacă unii din ei n-au fost nici măcar cercetați sau chiar descoperiți) el nu a făcut altceva decât să evidențieze un efect al principiului potrivit căruia întreruperea prescripției se produce *in rem*. În acest sens, soluția se impune cu atât mai mult în situația în care în cauză s-a produs o eroare judiciară oficial constatată, întreruperea producându-se inclusiv în legătură cu răspunderea penală a adevăratului autor al infracțiunii.

De altfel, justificarea existenței instituției prescripției are la bază dispariția interesului societății de a-l pedepsi pe făptuitor. Corelativ, instituția întreruperii prescripției penale este justificată pe baza interesului constant al societății de a-l găsi și pedepsi pe făptuitor. În speța de față, existența procesului penal desfășurat pe o lungă perioadă de timp față de Țundrea Ilie Marcel (într-o primă fază între 1992 și 1997, iar în a doua fază între 2004 și 2009) precum și descoperirea adevăratului autor al faptelor care inițial au fost imputate lui Țundrea Ilie Marcel, demonstrează preocuparea constantă a societății pentru pedepsirea persoanei vinovate de faptele săvârșite asupra victimei Gherasie Mioara.

Ca atare, în raport cu datele speței, se poate trage concluzia că pe întreaga desfășurare a procesului penal față de Țundrea Ilie Marcel pentru săvârșirea, în calitate de autor al infracțiunilor de omor calificat și viol, efectul întreruptiv al prescripției răspunderii s-a produs inclusiv față de adevăratul autor al săvârșirii infracțiunii, care s-a dovedit a fi Avram Gheorghe, orice act întrerupător de prescripție trebuind să se raporteze și la acesta din urmă.

3.2 Suspendarea prescripției răspunderii penale

În conformitate cu prevederile art.128 alin.1 C.p., cursul termenului prescripției prevăzute în art.122 este suspendat pe timpul cât o dispoziție legală sau o împrejurare de neprevăzut sau de neînălăturat împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal.

Practica judiciară referitoare la suspendarea prescripției răspunderii penale este relativ redusă, iar literatura juridică a apreciat în mod constant că prin împrejurări de neprevăzut (cazul fortuit) se înțeleg acele împrejurări care nu ar putea fi prevăzute în mod obișnuit de o persoană fizică normală, manifestarea lor producându-se la nivelul unor întâmplări cu totul neașteptate, iar prin împrejurări de neînălăturat se înțeleg acele situații de fapt care, chiar dacă puteau fi prevăzute, nu pot fi depășite de organele judiciare pentru a-și continua activitatea specifică.

Dincolo de considerarea, în teorie, ca împrejurări de neprevăzut ,a unor situații de genul cutremurului sau inundațiilor ori ,ca împrejurări de neînălăturat, pierderea unor teritorii în timpul unui conflict armat sau izolarea unor porțiuni de teritoriu ca urmare a generalizării unor incendii ce nu au putut fi localizate, în practica judiciară, prin Decizia cu nr. 26/1995 (publicată în Revista de Drept Penal nr. 2/1996, pagina 120) s-a dat o interpretare nouă și progresistă noțiunii de împrejurare de neînălăturat. Întrucât decizia este importantă în raport cu argumentarea noastră ulterioară, o redăm în continuare. Astfel, potrivit speței, s-a considerat că din data de 4 decembrie 1954, data săvârșirii faptei de către inculpat, și până în data de 22 decembrie 1989 (adică o perioadă de 35 de ani) a operat suspendarea prescripției răspunderii penale întrucât în condițiile specifice statului totalitar, deținerea funcției de ministru de interne iar ulterior de vicepreședinte al Consiliului de miniștri, precum și calitatea de membru al fostului birou politic al partidului de guvernământ, confereau inculpatului o poziție ce excludea posibilitatea luării măsurilor de tragere la răspundere penală, constituind împrejurări de neînălăturat care împiedicau tragerea la răspundere penală.

Decizia susmenționată demonstrează faptul că noțiunile de „împrejurări de neprevăzut” și „împrejurări de neînălăturat” trebuie interpretate în mod elastic, prin

conferirea unor sensuri care se raportează la situația concretă de fapt și fără limitarea la exemplele indicate, în lipsa practicii, oarecum rigid de teoria judiciară.

În continuare, vom explica argumentele care stau la baza interpretării potrivit căreia o hotărâre judecătorească definitivă, cu autoritate de lucru judecat, considerată ulterior ca fiind o eroare judiciară, suspendă cursul prescripției răspunderii penale în raport cu adevăratul autor al infracțiunii.

În data de 27.11.1997 prin decizia cu nr. 2729/1997 a fostei Curți Supreme de Justiție Sentința penală cu nr. 17/18.05.1993 a Tribunalului Gorj, prin care Țundrea Ilie Marcel a fost condamnat pentru infracțiunile de viol și omor calificat, a căpătat caracter definitiv.

În doctrină, (spre exemplu în lucrarea „Tratat de drept procesual penal”, elaborată de Grigore Theodoru -Editura Hamangiu 2007, pag. 829-830) s-a arătat că hotărârea penală care a căpătat autoritate de lucru judecat este considerată că stabilește adevărul despre fapta și persoana judecată (*res iudicata pro veritate habetur*), ceea ce dă încredere în capacitatea profesională a judecătorilor de a rezolva corect conflictele de drept. *Hotărârea cu autoritate de lucru judecat este considerată că a aplicat corect legea penală și civilă, dând soluției pronunțate puterea pe care o are însăși legea.* Prin hotărârea definitivă se curmă conflictul de drept și un alt proces nu mai poate fi început și desfășurat, dacă are același obiect. Acest efect este de natură să producă cetățenilor încrederea în activitatea instanțelor de judecată, să creeze prestigiul unor autorități independente și supuse numai legii, a unei adevărate puteri în stat.

Hotărârea penală definitivă are efecte față de toată lumea (*erga omnes*), impunându-se, prin dispozitivul său, nu numai părților din proces, ci și persoanelor care nu au luat parte la judecată dar care, pe cale penală sau civilă, încearcă să repună în discuția instanțelor judecătorești chestiunile rezolvate definitiv prin hotărârea penală. De asemenea, *ea se impune față de orice organ de urmărire penală sau instanță de judecată care ar avea de soluționat o chestiune legată de existența faptei, de persoana care a săvârșit-o și de vinovăția acesteia, precum și față de orice organ care este chemat să execute dispozițiile penale și civile pe care le cuprinde hotărârea penală definitivă.* Fundamentul teoretic al acestei puteri a hotărârii penale îl constituie caracterul de ordine publică al rezolvării acțiunii penale.

O hotărâre definitivă nu poate fi repusă în discuție decât cu prilejul căilor de atac extraordinare, lucru care s-a și întâmplat în cauza de față întrucât la solicitarea lui Țundrea Ilie Marcel, s-a procedat la revizuirea cauzei. În cadrul cercetărilor anterioare judecării cererii de revizuire, prin ordonanța cu nr. 4061/VIII/1/2002 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj, s-a dispus efectuarea unei expertize medico-legale referitoare la probele biologice recoltate de la victima Gherasie Mioara – respectiv lamele cu secreții vaginale și tampoanele cu astfel de secreții – sens în care Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București a întocmit, pentru prima oară, în data de 26.03.2004, Raportul de expertiză genetică nr. A15/12562/03 care conține concluziile din care rezultă că probabilitatea ca Țundrea Ilie Marcel să fi contribuit cu genotipurile sale la realizarea mixturii de profiluri ADN prezente în secreția vaginală a victimei Gherasie Mioara este de 0%. Această expertiză, a fost determinantă în achitarea lui Țundrea Ilie Marcel după admiterea cererii de revizuire.

De asemenea, trebuie menționat că în România, în mod oficial, primele teste ADN în dosarele penale s-au efectuat după anul 2002, astfel încât, la data pronunțării hotărârii constatate ulterior ca fiind o eroare judiciară, instanțele au fost în imposibilitatea de a administra această probă.

Având în vedere aspectele expuse mai sus, considerăm că în perioada de la intervenirea hotărârii penale de condamnare definitivă a inculpatului Țundrea Ilie Marcel, în data de 27.11.1997 și până în data în care a fost efectuat raportul medico-legal referitor la probele ADN (26 martie 2004) cursul prescripției penale a fost suspendat în raport cu adevăratul autor al infracțiunii, învinuitul Avram Gheorghe.

Astfel, prin condamnarea definitivă a lui Țundrea Ilie Marcel (condamnare care, așa cum am văzut, este considerată în prezent în mod oficial o eroare judiciară) s-a creat atât o împrejurare de neprevăzut care constă în existența unei erori judiciare, cât și o împrejurare de neînlăturat, care constă tocmai în existența hotărârii judecătorești cu autoritate de lucru judecat.

În speță, stabilindu-se că momentul în care intervine suspendarea prescripției răspunderii penale coincide cu momentul în care lui Țundrea Ilie Marcel i s-a respins recursul de către Curtea Supremă de Justiție, în data de 27.11.1997, se pune problema momentului până la care curge această suspendare.

În legătură cu momentul în care existența unei erori judiciare și-a încetat caracterul de imprevizibilitate lucrurile sunt simple întrucât, în mod evident, în data în care Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București a întocmit raportul medico-legal referitor la probele ADN existența în cauză a unei erori judiciare a devenit foarte previzibilă.

Lucrurile sunt puțin mai complicate în legătură cu stabilirea momentului în care hotărârii judecătorești de condamnare îi dispare caracterul de neînălțurat. Din acest punct de vedere ar putea fi luate în calcul două momente. Un moment ar putea fi tot data la care a fost efectuat raportul medico-legal, un alt moment ar putea fi considerat data, ulterioară celei dintâi, la care au fost anulate, ca urmare a revizuirii, mențiunile din sentința penală cu. 17/18.05.1993 a Tribunalului Gorj, definitivă prin decizia penală cu nr. 2729/27.11.1997 a Curții Supreme de Justiție, (moment în care hotărârea de condamnare a lui Țundrea Ilie Marcel a încetat să mai aibă autoritate de lucru judecat). Apreciez că și în legătură cu acest aspect trebuie să ne raportăm tot la momentul în care a fost efectuată expertiza ADN întrucât, având în vedere concluziile foarte precise ale acesteia (și anume, imposibilitatea ca Țundrea Ilie Marcel să fie creatorul urmelor de spermă recoltate din vaginul victimei), de la această dată era mai mult decât evidentă posibilitatea admiterii revizuirii și achitării lui Țundrea Ilie Marcel. Tot de la acest moment organele judiciare, având la dispoziție un profil ADN complet, ar fi trebuit să-l caute și să-l găsească pe adevăratul autor al săvârșirii infracțiunii asupra victimei Gherasie Mioara, și să înceapă un nou proces penal față de acesta.

Prin urmare, caracterul de neprevăzut și de neînălțurat a dispărut o dată cu întocmirea expertizei referitoare la probele ADN în care nu s-a regăsit profilul biologic al lui Țundrea Ilie Marcel. Raționamentul este următorul: atâta timp cât exista o hotărâre judecătorească definitivă care constata, cu putere de lucru judecat, vinovăția lui Țundrea Ilie Marcel, organele judiciare au fost împiedicate să caute un alt autor în raport cu fapta săvârșită asupra victimei Gherasie Mioara. Această hotărâre judecătorească definitivă, de la momentul apariției ei, trebuia respectată de oricine, inclusiv de organele judiciare. De la momentul intervenirii acestei hotărâri, nu a fost previzibilă existența unei erori judiciare decât după efectuarea expertizei ADN susamintite care, de altfel, a fost motivul determinant în procedura de revizuire. De asemenea, în paralel, hotărârea judecătorească cu autoritate de lucru judecat a

constituit, până la momentul procedurii de revizuire, o împrejurare de neînlăturat, care împiedica punerea în mișcare a acțiunii penale în raport cu adevăratul autor al infracțiunii. Eroarea judiciară a încetat să mai fie imprezibilă, dobândind caracter de previzibilitate, la momentul întocmirii expertizei cu privire la probele ADN. Tot la acest moment, a încetat să mai aibă un caracter de neînlăturat, întrucât deschidea în mod substanțial posibilitatea anulării condamnării, și hotărârea judecătorească cu autoritate de lucru judecat prin care era condamnat Țundrea Ilie Marcel.

În literatura de specialitate s-a arătat (Vintilă Dongoroz și alții – „Explicații teoretice ale Codului penal român, vol. II, ediția a II-a, Editura Academiei Române și Editura All Beck, București, 2003, pag. 356): „Când organele de stat competente și, alături de ele, conștiința socială caută și fac ceea ce este posibil pentru a reacționa în vederea tragerii la răspundere penală a făptuitorului (...), dar se ivește vreo piedică datorită căreia intervenția organelor competente nu mai este posibilă, într-o asemenea situație timpul încetează a mai curge în favoarea făptuitorului. Într-o asemenea situație, fapta și făptuitorul nu pot fi uitați.”

În practica judiciară există o decizie a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția penală (nr. 3463 din 28.10.2009, în dosarul cu nr. 9382/1/2008, nepublicată) prin care s-a constatat că o hotărâre definitivă pronunțată de instanța de recurs reprezintă un act procedural care întrerupe cursul prescripției răspunderii penale și, tot de la acest moment, se produce și suspendarea răspunderii prescripției penale. În cadrul acestui proces penal, reprezentantul Ministerului Public a susținut că potrivit art. 128 din Codul penal cursul prescripției este suspendat pe timpul cât o dispoziție legală împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal; acest aspect coroborat cu dispozițiile art. 10 lit. j din Codul de procedură penală conduce la ideea că termenul de prescripție nu poate curge după intervenirea unei hotărâri judecătorești definitive, perioadă după care termenul este suspendat. Din modul în care instanța supremă și-a motivat hotărârea rezultă că ea și-a însușit susținerea procurorului de ședință. Redăm în continuare aspectele reținute de instanță: „În ce privește intervenția prescripției răspunderii penale, invocată de apărătorul intimatei inculpate, se constată, din analiza lucrărilor dosarului, că termenul prevăzut de lege nu s-a împlinit. Potrivit textului art. 122 alin. 1 lit. c din Codul penal, termenul de prescripție specială a răspunderii penale pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 257 alin. 1 Cod penal

este de 12 ani. Momentul de la care a început să curgă acest termen se calculează de la data săvârșirii ultimului act component al infracțiunii continuate, adică de la 03.04.1996. Din acest moment, a fost pusă în mișcare și exercitată acțiunea penală, care s-a epuizat prin pronunțarea hotărârii judecătorești definitive, decizia nr. 2800 din 31.05.2002 a Curții Supreme de Justiție. Hotărârea definitivă pronunțată de instanța de recurs a reprezentat actul procedural care a întrerupt cursul prescripției acțiunii penale [în realitate este vorba de cursul prescripției răspunderii penale, n.n.]. Ulterior, în temeiul art. 408¹ din Codul de procedură penală, prin decizia cu nr. 544 din 29.09.2008 a completului de 9 judecători, a fost admisă cererea de revizuire formulată de inculpată, a fost desființată decizia cu nr. 2800/2002 și trimisă cauza pentru rejudecarea recursului. Acest moment procesual, marcat de repunerea cauzei pe rol și reînvestirea instanței de recurs cu soluționarea recursului declarat de parchet, a reprezentat o reînviere a acțiunii penale inițiale, care fuse întreruptă prin hotărârea definitivă. Desființarea acestei hotărâri a dus la continuarea cursului termenului prescripției penale, *însă timpul scurs între rămânerea definitivă a hotărârii și desființarea ei, trimiterea cauzei spre rejudecare și repunerea acesteia pe rol nu intră în calculul acestui termen*, pentru motivele susmenționate. Or, adăugând intervalul de timp scurs până la rămânerea definitivă a hotărârii, prin decizia cu nr. 2800 din 31.05.2002 a Curții Supreme de Justiție - 6 ani și aproximativ o lună – și scurs de la repunerea cauzei pe rol pentru rejudecarea recursului, prin decizia cu nr. 544 din 29.09.2008, până la momentul pronunțării prezentei hotărâri - 1 an și o lună, nu se îndeplinește nici termenul de prescripție generală a răspunderii penale.” După cum se poate observa, Înalta Curte de Casație și Justiție nu folosește în mod expres noțiunea de suspendare a prescripției răspunderii penale însă din modalitatea de formulare, și anume că timpul scurs între rămânerea definitivă a hotărârii și desființarea ei, trimiterea cauzei spre rejudecare și repunerea acesteia pe rol nu intră în calculul acestui termen, este evident că instanța supremă nu s-a referit la altceva decât la suspendarea cursului prescripției răspunderii penale.

Un aspect care trebuie avut în vedere este inclusiv natura și scopul pentru care a fost reglementată prescripția răspunderii penale. Astfel, prescripția înlătură răspunderea penală pe considerentul că, după trecerea intervalului de timp prevăzut de lege, tragerea la răspundere penală nu mai corespunde unei necesități sociale și

nu mai contribuie prin nimic la realizarea scopurilor urmărite prin aplicarea pedepsei. Or, în situația dată, nu se poate considera că prin intervenția unei hotărâri judecătorești care s-a constatat ulterior a fi o eroare judiciară, în condițiile descoperirii adevăratului autor al infracțiunii, tragerea la răspundere penală nu ar mai corespunde unei necesități sociale. Nu se poate considera că în această perioadă care a trecut de la săvârșirea faptei, s-a neutralizat reacția conștiinței sociale și a dispărut eficacitatea sancțiunii și a exemplului. Dimpotrivă, o eroare judiciară nu se șterge ușor din memoria socială iar uitarea juridico-penală nu poate interveni, rezonanța socială a faptei fiind în prezent reactualizată și readusă în conștiința vie a colectivității prin acte sau activități de natură a produce asemenea efecte, mai ales prin descoperirea adevăratului autor.

În concluzie, considerăm că existența unei hotărâri judecătorești definitive, cu autoritate de lucru judecat (împrejurare de neînlăturat până efectuarea expertizei care a condus la declanșarea unei revizuri) care ulterior s-a dovedit a fi, în mod oficial, o eroare judiciară (împrejurare de neprevăzut până la efectuarea expertizei care a condus la declanșarea unei revizuri) constituie cauze de suspendare a prescripției răspunderii penale în raport cu adevăratul autor al infracțiunii, de la data intervenirii hotărârii până la data efectuării expertizei.

În speță, potrivit aspectelor argumentate mai sus, cursul prescripției răspunderii penale față de Avram Gheorghe a fost suspendat în perioada 27 noiembrie 1997-26 martie 2004, adică o perioadă de 6 ani, 3 luni și 27 zile, care nu intră în calculul termenului de prescripție.

3.3 Calculul termenului de prescripție în raport cu cauzele de întrerupere și de suspendare a prescripției penale

În legătură cu infracțiunea de viol săvârșită asupra victimei Gherasie Mioara se constată că, în cauză, a operat prescripția răspunderii penale deoarece, dincolo de cauzele de întrerupere sau suspendare, a operat prescripția specială. În acest sens învinuitul Avram Gheorghe nu mai poate fi tras la răspundere penală în legătură cu săvârșirea infracțiunii de viol.

Situația este însă cu totul alta în ceea ce privește infracțiunea de omor calificat săvârșită asupra victimei Gherasie Mioara.

Potrivit art. 122 alin.1 lit. a din Codul penal (în vigoare și în anul 1992) termenul de prescripție a răspunderii penale pentru persoana fizică este de 15 ani, atunci când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani. Facem precizarea că, inclusiv în anul 1992 omorul calificat era pedepsit cu închisoarea de la 15-20 de ani.

Termenul de prescripție a răspunderii penale se socotește de la data săvârșirii infracțiunii, în conformitate cu prev. art. 122 alin. 2 din Codul penal. În acest sens, în speța privind-o pe victima Gherasie Mioara, relativ la săvârșirea infracțiunii de omor calificat, termenul de prescripție a răspunderii penale a început să curgă în data de 16.06.1992, data săvârșirii faptei.

Având în vedere că, în cadrul procesului desfășurat asupra lui Țundrea Ilie Marcel au avut loc mai multe acte de întrerupere a răspunderii penale, vom constata că un act întreruptiv în acest proces îl constituie decizia fostei Curți Supreme de Justiție nr. 2797 din 27.11.1997, dată la care a fost respins recursul lui Țundrea Ilie Marcel (care avea la acea dată calitatea de inculpat). Intervenirea acestei hotărâri judecătorești trebuie privită sub două aspecte: pe de o parte, este un act comunicat inculpatului în cadrul procesului penal iar, pe de altă parte, prin aceeași hotărâre se stinge procesul penal. Considerăm că actele comunicate lui Țundrea Ilie Marcel în cadrul procedurii de revizuire și în cadrul rejudecării cauzei după admiterea cererii de revizuire nu pot întrerupe prescripția răspunderii penale deoarece, în aceste faze procesuale ale căii extraordinare de atac, Țundrea Ilie Marcel nu are calitatea de inculpat ci aceea de condamnat revizuent.

Așa cum am mai arătat, în perioada 27.11.1997 - 26.03.2004 este suspendată prescripția răspunderii penale. Din acest considerent termenul nu curge pe durata acestei perioade.

Cursul prescripției răspunderii penale este reluat în data de 26.03.2004, ca urmare a încetării cauzei de suspendare. De la această dată începe să curgă un nou termen de 15 ani, ca urmare a efectului întreruptiv din data de 27.11.1997

(după cum am arătat, efectul întreruptiv, deși a avut loc în data de 27.11.1997 a fost amânat până în data de 26.03.2004, ca urmare a intervenirii suspendării).

Calculând termenul de 15 ani de la data de 26.03.2004 rezultă că prescripția răspunderii penale raportată la omorul săvârșit asupra numitei Gherasie Mioara ar rezulta că termenul de prescripție s-ar împlini în data de 25.03.2019.

Pe de altă parte însă, trebuie observat că, în prezent a fost începută urmărirea penală față de învinuitul Avram Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de omor calificat, iar data de 20.12.2010 (dată la care învinuitului i-a fost adusă la cunoștință învinuirea) s-a întrerupt din nou prescripția răspunderii penale.

Nu vom calcula însă un nou termen de 15 ani de la data de 20.12.2010 întrucât în acest mod s-ar depăși termenul de prescripție specială prevăzut de art. 124 din Codul penal („prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție prev. în art. 122 este depășit cu încă jumătate”).

În concluzie, termenul de prescripție a răspunderii penale va fi calculat în modul următor: la durata de 22 de ani și 6 luni (termenul de prescripție specială referitor la infracțiunea de omor calificat) se va adăuga durata de 6 ani, trei luni și 27 de zile (adică perioada dintre 27.11.1997 și 26.03.2004, cât timp a fost suspendat cursul prescripției răspunderii penale).

În consecință, prescripția răspunderii penale referitoare la omorul calificat săvârșit asupra victimei Gherasie Mioara va interveni în data de 11.04.2021.

4.Încadrarea juridică

Faptele învinuitului Avram Gheorghe care în data de 16.06.1992 a violat-o și a ucis-o pentru a ascunde săvârșirea infracțiunii de viol pe victima Gherasie Mioara întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de viol prev. de art. 197 alin. 1 Cod penal și omor calificat prev. de art. 174-175 lit. h Cod penal.

Pentru infracțiunea de viol învinuitul nu va fi trimis în judecată, urmând a se dispune încetarea urmăririi penale, întrucât a intervenit prescripția specială a răspunderii penale.

Învinuitul Avram Gheorghe va fi trimis în judecată sub aspectul săvârșirii infracțiunii de omor calificat prev. de art. 174-175 lit. h Cod penal. Cu privire la această infracțiune urmează să se facă aplicarea art. 13 din Codul penal, întrucât spre deosebire de prevederile actuale, care sancționează infracțiunea de omor calificat cu o pedeapsă de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi, prevederile existente în anul 1992 sancționau omorul calificat cu o pedeapsă de închisoare de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

*

Din analiza actelor de la dosar rezultă că procurorul Diaconescu Ion, în timpul urmăririi penale efectuate în cursul anului 1992, a îndeplinit cu știință și în mod defectuos mai multe activități:

- nu l-a audiat personal pe Avram Gheorghe, deși acesta era una din ultimele persoane care văzuse victima în viață;
- nu a atașat la dosarul de bază al cauzei pe care l-a trimis în instanță, lăsând la urma dosarului de la parchet, procesul-verbal de percheziție domiciliată efectuată la Avram Gheorghe, declarația mamei acestuia, Avram Ilina, precum și un supliment de declarație luat lui Avram Gheorghe de către căpitanul Marcu Ion;
- a dispus internarea lui Țundrea Ilie Marcel la secția de psihiatrie a Spitalului Județean Gorj, în vederea efectuării unei expertize psihiatrice, înainte de a începe urmărirea penală față de acesta (internarea a avut loc în perioada 25.06.1992- 01.07.1992 iar urmărirea penală a fost începută în data de 13.07.1992) și înainte de a-l audia personal;
- la momentul dispunerii expertizei psihiatrice, deși nu existau probe care să-l incrimineze pe Țundrea Ilie Marcel a consemnat în ordonanță faptul că acesta a violat-o și a ucis-o pe Gherasie Mioara.
- a influențat-o, cu ajutorul lui Vodislav Grigore (în prezent decedat), pe martora Negrea Elena să declare că l-a văzut pe Țundrea Ilie Marcel lângă victimă la data și locul săvârșirii faptei;
- în cadrul urmăririi penale nu a dispus verificarea amănunțită a alibiurilor invocate de Țundrea Ilie Marcel;

- a participat personal sau a dispus efectuarea de către poliție la un număr de trei percheziții domiciliare, în aceeași zi, în locuința lui Țundrea Ilie Marcel; la două din procesele -verbale de consemnare a rezultatelor perchezițiilor orele sunt intercalate; în procesele-verbale de percheziție domiciliară este consemnată ridicarea de mai multe ori a aceluiași obiecte;

- în timpul procedurii de rejudecare a cauzei privindu-l pe Țundrea Ilie Marcel, deși nu avea nicio competență legală, l-a audiat pe martorul Olaru Ion în scopul de a-l acuza în continuare pe Țundrea Ilie Marcel, deși expertiza ADN demonstra dincolo de orice dubiu că acestuia nu puteau să-i aparțină urmele de spermă de pe tamponul vaginal.

Coroborate, toate aceste aspecte susmenționate au contribuit în mod substanțial la condamnarea ulterioară a lui Țundrea Ilie Marcel la 25 de ani de închisoare (din care a executat 12 ani) și la amânarea achitării definitive cu prilejul rejudecării cauzei, fiindu-i cauzată o vătămare a intereselor sale legale.

Faptele numitului Diaconescu Ion întrunesc astfel elementele constitutive ale infracțiunii abuz în serviciu contra intereselor persoanelor prevăzută de art. 246 din Codul penal.

Având în vedere că infracțiunea prevăzută de art. 246 C.p. se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, fapt ce atrage un termen de prescripție de 5 ani, urmează să se dispună neînceperea urmăririi penale față de acesta, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

5.Latura civilă

Gherasie Marin, tatăl victimei Gherasie Mioara, se constituie parte civilă cu suma de 8 000 RON.

6.Date privind persoana învinuitului

Învinuitul Avram Gheorghe zis „Gelu” are 41 de ani, cunoscut cu antecedente penale, fără ocupație, absolvent a 10 clase, în prezent necăsătorit (divorțat), are un copil minor în vârstă de 16 ani, cetățean român, stagiul militar satisfăcut.

După săvârșirea infracțiunilor de viol și omor calificat asupra victimei Gherasie Mioara, învinuitul Avram Gheorghe a săvârșit și alte infracțiuni pentru care a fost condamnat definitiv.

Astfel, prin sentința penală nr. 767 din 17.09.1992 a fost condamnat la 1 an și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 208-209 lit. a, c din Codul penal, în dosarul cu nr. 5597/1992 a Judecătoriei Târgu Cărbunești rămasă definitivă prin nerecurare.

De asemenea prin sentința penală 1145 din 25.05.1995 a Judecătoriei Târgu Cărbunești a fost condamnat la 2 ani pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 208-209, art. 224 Cod penal.

În data de 26.01.1995, Avram Gheorghe l-a ucis în localitatea Pojogeni, județul Gorj, pe Călescu Mircea căruia i-a sustras o sumă de bani. Cu privire la aceste fapte prin sentința penală cu nr. 86 din 15.09.1995 a Tribunalului Gorj, în dosarul cu nr. 2207/1995 a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 174-176 lit. b cu aplic. art. 37 lit. b și art. 211 alin. 1 cu aplic. art. 37 lit. b la o pedeapsă totală de 19 ani închisoare. Sentința a rămas definitivă prin decizia penală cu nr. 202 din 09.09.1996 a Curții de Apel Craiova în dosarul cu nr. 79/1996. Cu privire la infracțiunile săvârșite asupra victimei Călescu Mircea, Avram Gheorghe a fost arestat în data de 31.01.1995 și eliberat condiționat prin Sentința penală 1382 din 21.07.2009 a Judecătoriei Târgu Jiu, rezultând un rest neexecutat de 1835 de zile.

Se constată că infracțiunea săvârșită asupra victimei Gherasie Mioara este concurentă cu infracțiunile săvârșite ulterior, pentru care a fost condamnat definitiv. Prin urmare se vor avea în vedere dispozițiile art. 36 din Codul penal. Astfel, potrivit alin. 1, dacă infractorul condamnat definitiv este judecat ulterior pentru o infracțiune concurentă, se aplică dispozițiile art. 34 și art. 35. Potrivit alineatului 3, dacă infractorul a executat în totul sau în parte pedeapsa aplicată prin hotărârea anterioară, ceea ce s-a executat se scade din durata pedepsei aplicate pentru infracțiunile concurente.

În prezent numitul Avram Gheorghe este arestat preventiv în altă cauză, în dosarul cu numărul 527/317/2011, aflat pe rolul Judecătoriei Târgu-Cărbunești.

7.Date privind urmărirea penală

Prezentul dosar a fost preluat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, prin rezoluția Procurorului General cu nr. 236/C2/2010 din data de 10.06.2010, în temeiul art. 209 al. 4¹ din Codul de procedură penală, de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj, avându-se în vedere complexitatea cauzei.

În data de 15.06.2010 în cauză a fost dispusă începerea urmăririi penale *in rem* sub aspectul săv. infracțiunilor de omor calificat prevăzut de art. 174-175 lit. i Cod penal și viol prevăzut de art. 197 alin. 1 Cod penal asupra victimei Gherasie Mioara.

În data de 15.12.2010 a fost începută urmărirea penală *in personam* față de Avram Gheorghe sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 174-175 lit. i Cod penal și viol prevăzute de art. 197 alin. 1 Cod penal .

În data de 10.03.2011 s-a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunilor săvârșite de învinuitul Avram Gheorghe din infracțiunile prevăzute de art. 174-175 lit. i Cod penal și viol prevăzută de art. 197 alin. 1 Cod penal în infracțiunile prevăzute de art. 174-175 lit. h Cod penal și viol prevăzută de art. 197 alin. 1 Cod penal.

În cauză au fost efectuate interceptări ale convorbirilor telefonice în conformitate cu autorizațiile de interceptare cu nr. 1612/AI/2010 din 17.12.2010 și 48/AI/14.01.2011 emise de Tribunalul București.

Pe parcursul efectuării urmăririi penale, învinuitul a fost asistat de apărătorul din oficiu Mihaela Constantinescu - (delegație fila 108)

În data de 11.03.2011 i-a fost prezentat materialul de urmărire penală în prezența apărătorului din oficiu (proces-verbal fila 109)

Se stabilesc cheltuieli judiciare în cuantum de 3 000 de RON.

*

Având în vedere cele expuse, constatând că au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă, existând probele necesare și legal administrate, în temeiul art. 262 pct. 1 lit. a

din Codul de procedură penală și art. 262 pct. 2 lit. a rap. la art. 11 lit. c și art. 10 lit. g din Codul de procedură penală.

DISPUN

1. Punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpatului:

AVRAM GHEORGHE - CNP ....., fiul lui ..... sub aspectul săvârșirii infracțiunii de omor calificat de prevăzută de art. 174-175 lit. h Cod penal, cu aplic. art. 13 lit. a din Cod penal.

2. Încetarea urmăririi penale față de învinuitul

AVRAM GHEORGHE - CNP ..... sub aspectul infracțiunii de viol prevăzută de art. 197 alin. 1 din Cod penal întrucât a intervenit prescripția specială a răspunderii penale.

3. Neînceperea urmăririi penale față de făptuitorul

DIACONESCU ION - CNP ....., fiul lui ....., sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor prevăzute de art. 246 Cod penal întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

*

În temeiul art. 264 alin. 4 din C.p.p. dosarul va fi înaintat Tribunalului Gorj, urmând a fi citate următoarele persoane:

Inculpatul

Avram Gheorghe – Arestul Inspectoratului de Poliție al Județului Gorj;

Partea civilă

Gherasie Marin

Martorii

Gherasie Cristinel

Băncilă Ileana

Ghimiș Emanoil

Diaconescu Ion

Fugaru Ion

Pigui Constantin Cristinel

Răgman Ion

Moța Gheorghe Emil

Dobroiu Clara

Arcuși Angela

**PROCUROR,
REMUS BUDĂI**